

ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ବାଣୀ

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ط

(المائدة: 76)

ଅନୁବାଦ- ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହା
କେବଳ ଜଣେ ରସୁଲ ଥିଲେ;
ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ରସୁଲମାନେ
(ମଧ୍ୟ) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ।

(ଅଲ୍‌ମାଜିଦା: ୭୬)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبَادِهِ الْمُسِيحِ الْمَوْعُودِ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ

6

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ:
₹ ୨୫/-

Weekly
BADAR
Qadian
Odia

www.akhbarbadarqadian.in

ସଂଖ୍ୟା

35

ସମ୍ପାଦକ :
କମରୁଲ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ-ସମ୍ପାଦକ :
ମକସୁଦ୍ ଅଲୀ ଖାନ୍

ଅନୁବାଦୀ ଖବର

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାକ୍ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସମ୍ଭବନା
ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍
ମସିହ ପଂଚମ^୩କୁଶଳ ଓ ମଙ୍ଗଳରେ
ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହଫଦୋଲିଲ୍ଲାଃ)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଓର^୩ଙ୍କ
ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା
ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିଚାଲନ୍ତୁ ।
ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହୁଜୁର^୩ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।
॥ ଆମିନ୍ ॥ ॥

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଐୟଦ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍
କୁଦୁସ୍ ଓ ବାରିକ୍‌ଲନା ଫି'ଉମ୍‌ରିହି ଓ
ଅମ୍‌ରିହି ॥

02 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2021

02 ଚକ୍ର 1400 ବି.ଶ

23 ମୋହରମ୍ 1443 ହି.ବ

ମଣିଷକୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଯଦି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ,
ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଣେ ଓ୍ଵଲି (ଅର୍ଥାତ ସାଧୁ/ସଦ୍) ହୋଇପାରିବ ।

କେହି ବି ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ବଂଚିତ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କ'ଣ ଇଶ୍ଵର ସାଧୁମାନଙ୍କର କିଛି ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ
କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେଥିରୁ ଏକଥା ଭାବି ନେବା ଯେ ଆମେ ସେଥିରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ ।

ହଜରତ ମସିହ ମରଦ^୩ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ

ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ଵର ଆମର
ଅସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକୁ ସହଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଆମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଅନୁସନ୍ଧାନର ମାର୍ଗ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଆମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁସନ୍ଧାନର
ଅବସ୍ଥା ଏପରି ନାହିଁ କି ଅଂଗା ନୁଆଁଇ ରହିବା, ନଖ ବଢ଼ାଇବା, ପାଣିରେ
ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିବା, ଚିଲାକଣି କରିବା ବା ହାତ ଶୁଖାଇବା ଏବଂ
ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପହଂଚିଯିବା ଯେ ଚେହେରା ବି ବିକୃତ ହୋଇଯିବ ।
ଏହି ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜ କଞ୍ଚନାରେ ସେହି ଲୋକମାନେ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟତର ହେବାକୁ ଚାହଁଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ଅବଲୋକନ
କରୁଅଛି ଏତଦ୍ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମିଳିବା କଥା ତ' ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ମାନବିକତା
ବି ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁସନ୍ଧାନର ପଦ୍ଧତି ଏପରି
ନୁହେଁ । ବାସ୍ତବରେ ଇସଲାମ୍ ଅତି ସହଜ ମାର୍ଗ ଖୋଲି ରଖିଛି ଏବଂ
ତାହା ବହୁତ ପ୍ରଶସ୍ତ ମାର୍ଗ ଅଟେ । ଯାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଏପରି
କରିଛନ୍ତି:- **ଏହ୍‌ଦେନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତକିମ୍ (ଅଲ୍‌ଫାତିହା:୬)** ଅର୍ଥାତ
ଆମକୁ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଅ । ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆମକୁ
ଯେଉଁ ଦୁଆ ଶିଖାଇଛନ୍ତି, ତାହା ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଦୁଆ ତ' ଶିଖାଇ
ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ଯୋଗାଇ ନାହାନ୍ତି । ବାସ୍ତବିକ
ଯେଉଁଠି ଆମକୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶିଖାଇଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ତାହା ଗ୍ରହଣ
କରିବା ପାଇଁ ମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ
ସୁରକ୍ଷାରେ ଏହା ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବାର ସଙ୍କେତ ରହିଛି । ସେଠାରେ ସେ
ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି:- **ଜାଲିକଲ୍ କିତାବୁ ଲା ରୈବା ଫିହି ହୁଦଲ୍ ଲିଲ୍ ମୁତ୍‌ତକିମ୍**
(ଅଲ୍ ବକରା:୩୩) ଅର୍ଥାତ:- ଏହା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯହିଁରେ
କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏହା ଧର୍ମପରାୟଣମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥରେ

ପରିଚାଳିତ କରାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଏପରି ନିମନ୍ତଣ ଯାହାର ସାମଗ୍ରୀ
ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇରହିଛି ।

ଅତଏବ୍ ମଣିଷକୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଆଯାଇଅଛି,
ଯଦି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଣେ
ଓ୍ଵଲି (ଅର୍ଥାତ ସାଧୁ/ସଦ୍) ହୋଇପାରିବ । ମୁଁ ଦୃଢ଼ତାର ସହ କହୁଛି
ଯେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁ ଆସିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ
ଜ୍ୟୋତି, ସତ୍ୟ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । କେହି ବି
ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ବଂଚିତ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କ'ଣ ଇଶ୍ଵର
ସାଧୁମାନଙ୍କର କିଛି ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେଥିରୁ ଏକଥା
ଭାବି ନେବା ଯେ ଆମେ ସେଥିରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ ।
ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦାର । ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଏକ
ଗଭୀର ସମୁଦ୍ର ରହିଛି ଯାହା କଦାପି ଶେଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ
କୌଣସି ସନ୍ଧାନକାରୀ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ବଂଚିତ ରହି ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ
ତୁମକୁ ଏହା ଦରକାର ଯେ ତୁମେ ରାତିରେ ଉଠି ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) କର
ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଖୋଜ । ସେଥିରେ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ରହିଛି ।
ରୁକୁ (ନଇବା), କୟାମ୍ (ଛିଡ଼ା ହେବା), କାଆଦାଃ (ବସିବା) ଏବଂ
ସଜ୍‌ଦାଃ (ନତମସ୍ତକ ହେବା) ଇତ୍ୟାଦି । ଆଠ ପ୍ରହରରେ ପାଂଚଥର
ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଫଜର, ଜୋହର, ଅସର, ମଗ୍‌ରିବ
ଏବଂ ଇଶା । ପୁଣି ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତିତ ଇଶ୍ଵରାକ୍ ଓ ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ନମାଜ ମଧ୍ୟ
ରହିଛି । ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) କରିବା ପାଇଁ ଏ ସବୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ସୁଯୋଗ । (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃ-୩୧୯ ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶନ
୨୦୧୮ କାଦିୟାନ)

ଇନ୍ନା ନହ୍‌ନ୍ନୁ ନଜଲ୍‌ନଜ୍ ଜିକ୍‌ରା ଓ ଇନ୍ନା ଲହ୍‌ ଲହାଫିଜ୍‌କୁନ୍ ଅର୍ଥାତ:- ଶୁଣି ରଖ ! ଆମେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ହିଁ ଏହି
ସମ୍ମାନଜନକ ବାଣୀକୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ । ଏବଂ ଆମେ ଆମ୍ଭ ନିଜର ରାଶ
ଖାଇ କହୁଅଛୁ ଯେ ଅବଶ୍ୟ ଆମେ ସ୍ଵୟଂ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା କରିବୁ । ଅଲ୍ଲାଃ ଅଲ୍ଲାଃ ଏହି ବାଣୀରେ କେତେ ଗୁରୁତ୍ଵ
ଦିଆଯାଇଅଛି ଓ ଏଥିରେ କେତେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଏହି ବାଣୀର ମହାନତା ଏତେ ରହିଛି ଯେ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆମେ ସ୍ଵୟଂ ଆସିବୁ ଓ ଦେଖିବୁ
ଯେ କିଏ ଏମିତି ଅଛି ଯିଏ ଏହି ବାଣୀ ଉପରେ କୁଦୃଷ୍ଟି ପକାଇ ହାତ ମାରିବ ।

ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ମୁସଲିମ୍‌ହ ମଉଦ ର:ଅ ସୁରକ୍ଷା ଅଲ୍ ହିଜରର
ଆୟତ ନଂ-୧୦ ଇନ୍ନା ନହ୍‌ନ୍ନୁ ନଜଲ୍‌ନଜ୍ ଜିକ୍‌ରା ଓ ଇନ୍ନା ଲହ୍‌
ଲହାଫିଜ୍‌କୁନ୍ ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି:-
ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଆୟତ ଅଟେ । ଏହା ଏତେ ଅତ୍ଵତ
ଯେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍‌ର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ ଏହି ଆୟତଟି ଏକାକୀ

ଯଥେଷ୍ଟ । ଏଥିରେ କେତେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦୁଆଯାଇଅଛି । ପ୍ରଥମେ ଇନ୍ନା ଶବ୍ଦ
ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ପୁଣି ନା ର ଗୁରୁତ୍ଵ ନହ୍‌ନ୍ନୁ ସହିତ କରାଯାଇଛି
ପୁଣି ତା ଆଗକୁ ଆଉ ଏକ ଇନ୍ନା ଏବଂ ଲାମ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଅଛି ।
ସତେ ଯେପରି ଗୁରୁତ୍ଵ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଅଛି । କୁଫ୍‌ଫାର୍ (ଅର୍ଥାତ
ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ) ଇନ୍ନାକା ଲାମ୍‌କୁନ୍ ବାକ୍ୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶବ୍ଦରେ

ନବୀ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବାଣୀ

ସାତଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ
ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରଖିବେ

(୧୪୨୩) ହଜରତ୍ ଅବୁ
ହୁରୈରାଃ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ,
ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଛନ୍ତି: ସାତଜଣ
ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା
ନିଜ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରଖିବେ, ଯେଉଁ ଦିନ
ତାହାଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଛାଇ ନଥୁବ । ନ୍ୟାୟବନ୍ତ ସମ୍ରାଟ୍, ଏପରି
ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପାସନା କରି କରି
ବଢ଼ିଥିବ, ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ହୃଦୟ
ସଜ୍‌ଦାଃ (ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ନତମସ୍ତକ ହେବା)ରେ ଲାଗି ରହିଥିବ,
ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଖାତିର
(ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଭଲପାଏ ଓ ସେଥିଯୋଗୁଁ
ତାହା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥାଏ ଓ ସେଥିପାଇଁ
ବି ତା'ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଥାଏ । ଏପରି
ପୁରୁଷ ଯାହାକୁ ଜଣେ ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ
ଡାକିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେ (ତାକୁ) କହିଥାଏ ଯେ
ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛି, ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ
ସଦ୍‌କାଃ (ଦାନପୂଣ୍ୟ) କରିଥାଏ ଏବଂ
ତାହାକୁ ଏପରି ଲୁଚାଇଥାଏ ଯେ ତା ବାମ
ହାତକୁ ଏହା ଜଣାନଥାଏ କି ତା'ର
ଡାହାଣ ହାତ କ'ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛି ଏବଂ ଏପରି
ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଏକାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ
କରୁଥିବ ଓ ତା' ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରୁଥିବ ।
(୧୪୨୪) ହଜରତ୍ ହାରିସା

ବିନ୍ ଓହ୍‌ବ୍ ଖଜାଲ ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି
ଯେ ମୁଁ ନବୀ ସ:ଆ:ସଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଛି, ଆପଣ
ସ:ଆ:ସ କହୁଥିଲେ: ସଦ୍‌କାଃ କର କାରଣ
ଏପରି ସମୟ ଶୀଘ୍ର ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଆସିବ ଯେ ମଣିଷ ନିଜର ସଦ୍‌କାଃକୁ ନେଇ
ଗୁରି ବୁଲିବ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଅନ୍ୟ
ଜଣେ (ତାକୁ) କହିବ: ଯଦି ତୁମେ ଏହା
ଗତକାଳି ଆଣିଥାନ୍ତ ତା'ହେଲେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ
ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୋର ଆଜି
ଦରକାର ନାହିଁ । (ସହି ବୁଖାରୀ, ଖଣ୍ଡ-
୩, କିତାବୁଲ୍ ଜକାତ୍, ମୁଦ୍ରଣ ୨୦୦୮
କାଦିୟାନ)

ଥବା ତାରିଦ୍ ଅର୍ଥାତ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହାର ପରିହାସ କରିଥିଲେ । ଏହାର ଜବାବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାରିଦ୍‌ର ଚାରୋଟି ମାଧ୍ୟମ ବିଷୟରେ କହିଲେ:- ଇନ୍‌ଶା ନହନ୍ଦୁ ନଜଲ୍‌ନଜ୍ ଜିକ୍‌ରା ଓ ଇନ୍‌ଶା ନହନ୍ଦୁ ନହାଫିଜ୍‌ଜୁନ୍ ଅର୍ଥାତ:- ଶୁଣି ରଖ! ଆମେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ହିଁ ଏହି ସମ୍ମାନଜନକ ବାଣୀକୁ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ । ଏବଂ ଆମେ ଆମ ନିଜର ରାଶ ଖାଇ କହୁଅଛୁ ଯେ ଅବଶ୍ୟ ଆମେ ସ୍ୱୟଂ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା କରିବୁ । ଅଲ୍ଲାଃ ଅଲ୍ଲାଃ ଏହି ବାଣୀରେ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଅଛି ଓ ଏଥିରେ କେତେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଏହି ଆୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ କୁଫ୍‌ଫାରମାନଙ୍କର ଉପହାସ କରିବାର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଏହା ମଧ୍ୟ ମିଳୁଅଛି ଯେ ଏପରି ଏକ ମହାନ ବାଣୀ ଯାହା ଜଗତକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଛି, ତା ସହିତ ତ' ଫରିଷ୍ତା (ଅର୍ଥାତ ଦେବଦୂତମାନେ) ଆସିବା ଉଚିତ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କହିଲେ ହେ ଅଜ୍ଞାନମାନେ! ତୁମେ ଫରିଷ୍ତା କହୁଛ । ଏହି ବାଣୀର ମହାନତା ଏତେ ରହିଛି ଯେ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆମେ ସ୍ୱୟଂ ଆସିବୁ ଓ ଦେଖିବୁ ଯେ କିଏ ଏମିତି ଅଛି ଯିଏ ଏହି ବାଣୀ ଉପରେ କୁଦୃଷ୍ଟି ପକାଇ ହାତ ମାରିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଫରିଷ୍ତାମାନେ ପବିତ୍ର କୁରାଆନ୍‌ର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର, ଯିଏ ସ୍ୱୟଂ ହେଉଛନ୍ତି ମାଲିକ, ସେ ଯଦି ନିଜେ ସୁରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ତା ହେଲେ ଫରିଷ୍ତାମାନେ ତ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସୁରକ୍ଷା କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଇନ୍‌ଶା ନହନ୍ଦୁ ନହାଫିଜ୍‌ଜୁନ୍ କହି ସେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଅଧିକା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ କିଛି ଏପରି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି ଯାହାର ସୁରକ୍ଷା ଫରିଷ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବରଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜେ ତାହାର ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷର ସୁରକ୍ଷା ଫରିଷ୍ତାମାନେ ତ' କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାରେ ଗୋଟିଏ କାରଣ ରହିଛି ଯାହା ପବିତ୍ର କୁରାଆନ୍‌କୁ ଅନ୍ୟ ଜିନିଷଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । (ତଫସୀର୍ କବୀର୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୧୪, ମୁଦ୍ରଣ ୨୦୧୦ କାବିଆନ୍)

ପୃଷ୍ଠା- ୧୧ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ
tem ରହିଛି । Infrastructure ରହିଛି । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ସହିତ ତା'ର ବାଣିଜ୍ୟିକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ତା' ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇଅଛି ଫଳତଃ ତା' ଦେଶରେ ତେଲ ଉତ୍ପାଦନ ହାର ହ୍ରାସ ପାଇ ୭୦ ପ୍ରତିଶତରୁ ତଳକୁ ଖସିଗଲାଣି । କିନ୍ତୁ ISIS ର ହାର କମ୍ ହେଉନାହିଁ । ସେମାନେକେ ତେଲ ସମୁଦ୍ରରେ ବହିଯାଉଛି ଏବଂ Crude oil ବୋତଲରେ ଭରି Carboot ଯେ ନେଇଯାଇ expert ତ କରୁନାହିଁ । କୌଣସି Tanker ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଯାଉଛି । ବଡ଼ ବଡ଼ Oil Tanker ବଡ଼ ବଡ଼ Vessel ରେ ଯାଉଛି ।

ଅତଏବ ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି । ଲୋକମାନେ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ମଧ୍ୟରେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ମୁନାଫିକ୍ (ଅର୍ଥାତ କପଟାମାନଙ୍କ)ର ଫିତନା ଅଟେ । ଯାହା ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଓ ପରେ ଆଉ ଟିକିଏ ବଢ଼ିକି ହେଲା ଏବଂ ଏବେ ପୁଣି ତାହା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏହି ଲୋକମାନେ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ନୁହଁନ୍ତି । ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ବିରୋଧି ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ହାତରେ ମୂର୍ଖ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଏଥିସକାଶେ ହେଉଛି କି ସେମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ମିଳୁଛି ।

କିଛି ଗମ୍ଭୀର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ସେବା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏମାନେ ଯୁରୋପରୁ, ଯୁକେରୁ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରୁ, ଆମେରିକାରୁ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ସେବା କରିବାପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଯାଇ Radicalise ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରୁ ବିଗତ ଦିନଗୁଡ଼ିକରୁ ଏ ଖବର ମିଳିଲା ଯେ, କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଏ କଥା ଅନୁଭବ ହୋଇଛି କି, ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ତେଣୁ ସେମାନେ ଲେଉଟି ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲେଉଟିବାର କୌଣସି ରାସ୍ତା ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଟ୍ରାପ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ କରି ମରିଯାଆନ୍ ବା ଆମେ ଯାହା କିଛି କହୁଛୁ ତାହା ମୁତାବକ କାମ କର ଯଦି ବାହାରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ତାହେଲେ ବି ମରିବ । କୌଣସି ରାସ୍ତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହିଠାରେ ହିଁ ରହିଗଲେ । ଏବେ ଏପରି ଲୋକମାନେ

ସେଠାରୁ ବାର୍ତା ପଠାଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବିଗତ ଦିନ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ଏକଥା ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲି ଯେ, ଜଣେ ଫ୍ରେଂଚ ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ସେ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକଥା ବତାଇଲା ଯେ, ଆମେ ଏ କଥା ଜାଣିନାହିଁ ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରାଆନ୍ କ'ଣ କହୁଛି ତଥା ହଦିସ୍ କ'ଣ କହୁଛି । ତା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଆମେ ଏକଥା ଜାଣିଛୁ ଯେ, ଆମେ କ'ଣ କହୁଅଛୁ । ଏବେ ତାଙ୍କର ଲିଡ଼ରଶିପ୍ ମଧ୍ୟ କିଏ କରୁଛି ଜଣାନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଅବୁବକର ବଗ୍‌ଦାଦିର ନାମ ନିଆଯାଉଥିଲା ପୁଣି ତା' ପରେ ଯେଉଁ ସେକେଣ୍ଡାରୀ କମାଣ୍ଡର ଥିଲା, ବିଗତ ଦିନ ଆମେରିକା ଏ ଘୋଷଣା କଲା ଯେ, ଆମେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ମାରିଦେଉଛୁ । ତେବେ ଏ ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ଆସିଛି ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରକାରର ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନେ ନିଜ ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧି ଏପଟ ସେପଟ କରୁଛନ୍ତି ।

ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଦୋଷି କିଏ ? ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ହିଁ ଦୋଷି ଅଟନ୍ତି । ଏହା ତ' କେବଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ସିମାତ । ପୁଣି ସରକାରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସନ୍ତୁ ସେହି ସରକାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ବଡ଼ ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ସେହି ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏମାନଙ୍କ ଡୋରିକୁ ଭିଡ଼ି ରଖିଛନ୍ତି । କୁହାଯାଉଛି ଯେ, ସାଉଦୀ ଆରବର ସମ୍ରାଟ ଏବେ ନିଜ ଆତ୍ମ ବହୁତ ସାହାସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେଠାରେ ଆମେରିକା ୬ ୬ ହେଡ୍ ଅଫ୍ ଷ୍ଟେର୍ ର ମିଟିଙ୍ଗ୍ କଲ୍ କଲା । ଏଥିରେ ସମ୍ରାଟ କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଯିବିନାହିଁ ମୋ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ପଠାଇବି ଏହା ଦେଖି ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ବାଃ ବାଃ ବହୁତ ବଡ଼ କାମ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଏକଥା ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ, ସେ ହେଉଛି ରୋଗଣା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସେ କିଛି ଜାଣିପାରୁନାହାନ୍ତି ଯେ କ'ଣ ଚାଲିଛି ତାଙ୍କ ନିଜର ସରକାର ଆମେରିକା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଅଛି ଓ ଦେଶର ଲଗାମ୍ ଇସ୍ତାଇଲ୍ ହାତରେ ରହିଛି । ଏବେ ଇସ୍ତାଇଲ୍ ସାଉଦୀ ଆରବକୁ କହୁଛି ସାବାସ୍! ଇରାନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କର ଓ ସିହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମାର ଏହି ଭଳି ବହୁତ କିଛି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଉଅଛି ।

ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସେହି ବଡ଼ ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ହାତରେ

କଣ୍ଠେଇଙ୍କ ପରି ନାଚୁଛନ୍ତି ଓ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି ଯେ, କୌଣସି ଦେଶ ଉନ୍ନତି କରୁ । ମତେ ଜଣେ ମୋର ଆତ୍ମୀୟ ଆସି ବତାଇଲେ ଯେ, କତାର୍ ଦେଶରେ ବହୁତ ଉନ୍ନତୀମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି କୌଣସି ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ ଏପରି ଗୋଟିଏ ସମୟ ଥିଲା ବେରୁତ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ୟାରିସ୍ ବୋଲାଉଥିଲା । ସେହିପରି ବାଗ୍‌ଦାଦ୍ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଯୁରୋପ ବୋଲାଉ ଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଏକଥା କହୁଥିଲେ ଯେ, ବାଃ ବାଃ ଏମାନଙ୍କୁ ତ କେହି ଶେଷ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏମାନେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି କରିସାରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦେଖ ଏହି ଦୁଇଟି ଦେଶର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକଥା ଜାଣିବେ ଯେ, କତାର୍ ଏବଂ ଲେବ୍‌ନାନ୍ ର ଉନ୍ନତି ବାଗ୍‌ଦାଦ୍ ଭଳି ହୋଇଗଲାଣି ବୋଲି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏମିତି ମାରିବେ ଯେ, କିଛି ଜଣାପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆପଣ ମନେ ମନେ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣକ ପଚାରିଲେ କିଛି ବର୍ଷ ହେବ ଏ ପୃଥିବୀ ବୋକହରାମ୍ ଏବଂ ISIS ର ଖୁଲାଫତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣୁଅଛି କିନ୍ତୁ ଖୁଲାଫତ୍ ଅହେମଦାୟା ଓ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ'ଣ ଫରଗ ଅଛି ?

ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ: ଯେଉଁଠି ଖୁଲାଫତ୍‌ର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ଏହା କୌଣସି ନୂଆ ଖୁଲାଫତ୍ ନୁହେଁ ବୋକହରାମ୍ ଏ ଦାବି କରୁଛି ଯେ, ଆମେ ହେଉଛୁ ଖଲିଫା ସେହିଭଳି ISIS ଏ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ଖଲିଫା ଅଟୁ । ସାଉଦୀର ରାଜା କୁହନ୍ତୁ ବା ନ କୁହନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଏକଥା ରହିଛି ଯେ, ମୁଁ ହେଉଛି ଖଲିଫା । ମରାକିଶ୍ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ସମ୍ରାଟ ଅଛନ୍ତି ସେ ନିଜକୁ ଖଲିଫା ବୋଲାଉଛି ଓ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଖଲିଫା ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ଅବନତୀ ହୋଇନଥିଲା ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉସ୍‌ମାନୀୟା ରାଜତ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଖୁଲାଫତ୍ ଜାରି ରହିଥିଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ସା:ସ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏବେ ଆଉ କିଛି ଖୁଲାଫତ୍ ନାହିଁ ବତର୍ମାନ ମୁଁ ଆସିଯାଇଛି ତେଣୁ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଖୁଲାଫତ୍ ଶେଷ ହୋଇଗଲା ।

କ୍ରମଶଃ.....

କରୁରୀ ଘୋଷଣା

ହଜୁର ଅନଫୁର ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିଠି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅକ୍ସଦୁହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଗୋତରେ ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି ସେହି ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ:-

ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚିଠି ନିତ୍ୟାନୁସାରେ ହଜୁର ଅନଫୁର ଅକ୍ସଦୁହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲାଙ୍କ ଗୋତରେ ପେଶ୍ କରାଯାଉଅଛି । ଯଦିତ କରୋନା ଭାଇରସ୍ ଯୋଗୁଁ ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଛି, ସେଥିଯୋଗୁଁ ଚିଠିର ଉତ୍ତର ଲେଖୁଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ କରିଦିଆ ଯାଇଅଛି ତେଣୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଚିଠିର ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଉତ୍ତର ପଠାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ହଜୁର ଅନଫୁର ଅକ୍ସଦୁହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲା ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିଠି ପଢ଼ି ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କୃପା ଓ ଦୟା କରନ୍ତୁ, ଏହି ମହାମାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିପଦ ଆପଦରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବଂଚାନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ଭିତରେ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଆପଣମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁଥାଉ ।

(ମୁନିର୍ ଅହମଦ୍ ଜାଫ୍ଫେଦ୍, ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ)

: ଖୁତ୍ବା ଜୁମା :

ହଜ୍ଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ସ:ଆ:ସ ପୁଣି ସେହି ପଥର ଉପରେ କୋଦାଳ ଦ୍ଵାରା ଏକ ପ୍ରହାର କଲେ, ସେଥିରୁ ନିଆଁ ବାହାରିଲା । ତାହା ଦେଖି ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସ ଅଲ୍ଲହୁ ଅକ୍ବର ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ । ପୁଣି କହିଲେ ଏଥରକ ମତେ ଫାରସ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇରାନ)ର ଚାବିଗୁଚ୍ଛ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ଏବଂ ମଦାଏନର ଶୁଭ୍ର ରାଜ ଉଆସର ଅଜାଲିକା ଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି ।

ହଜ୍ଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମହାନ ଖଲିଫା ରାଶିଦ୍ ଫାରୁକ୍ ଆଜମ୍ ହଜ୍ଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଜ୍ ଗୁଣଗାରିମାର ବିଶ୍ଵାସବର୍ଦ୍ଧକ ବର୍ଣ୍ଣନା

‘ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ରାଶ ! ଅଲ୍ଲହ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏହି (ଧନ ଦଉଳତ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ଇର୍ଷାଭାବ ଓ ଘୃଣାଭାବ ବଢ଼ିଯାଏ ଏବଂ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଏପରି ଆପୋଷ ମଧ୍ୟରେ ଇର୍ଷା ବଢ଼ିଯାଏ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁହମୁଖ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ’ । (ହଜ୍ଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ)

ମଦାଏନ, ମାସବକାନ ଏବଂ ଖୁଜ୍ଝାନ ଉପରେ ବିଜୟ । ପୁଣି ଜଲୁଲା ଯୁଦ୍ଧ, ମହରମା ଏବଂ ତୁସତମାର୍ଠାରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାବଳୀର ବିଶ୍ଵାସବର୍ଦ୍ଧକ ବର୍ଣ୍ଣନା

ପାଂଚଜଣ ମରହୁମାନ: ମୋକରମା ପ୍ରଫେସର ସୟଦ ହନ୍ସିଫ୍ ସଇଦ୍ ସାହିବା ପତ୍ନୀ ମୁହମ୍ମଦ ସଇଦ୍ ସାହେବ (ଲାହୋର), ମୋକରମା ଦାଉଦ୍ ସୁଲେମାନ ବଜ୍ ସାହେବ (ଜର୍ମାନୀ), ମୋକରମା ଜାହିଦାଃ ପରଫୁନ୍ ସାହିବା ପତ୍ନୀ ଗୁଲାମ ମୁସ୍ତଫା ଏଫ୍ଠାନ୍ ସାହବ (ତୃପର ଜିଲ୍ଲା ସିଆଲକୋଟ୍), ମୋକରମା ରାଶା ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଝୁହିଦ୍ ସାହେବ (ଲଣ୍ଡନ) ଏବଂ ମୋକରମା ଅଲ୍ହାଜ୍ ମାର୍ ମୁହମ୍ମଦ ଅଲୀ ସାହେବ (ବଙ୍ଗଳାଦେଶ)ଙ୍କ ଉତମ ଗୁଣାବଳୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ଓ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ ପାଠ ।

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ୍ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ ଖାମିସ୍^{ଅ.ବ}
(ପ୍ରଦତ୍: ୩୦ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୧ ଅନୁଯାୟୀ ୩୦ ଫ୍ଵା ୧୪୦୦ ହିଜ୍ରି ଶମସି)

ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଏହି ଆଲୋଚନାଟି ବଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଅଲ୍ଫଜଲ୍ ଇଂଚରନ୍ୟାସନାଲ ଲଣ୍ଡନର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ -
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ - إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ -
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ -

ବିଗତ ଖୁତ୍ବାରୁ ହଜ୍ଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଜ୍ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ଅଭ୍ୟାସତ ରହିଛି ଏବଂ ସେହି କ୍ରମରେ ହଜ୍ଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଜ୍ କାଳରେ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଜି ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ମଦାଏନର ବିଜୟ ସଂପର୍କରେ ହଜ୍ଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହଜ୍ଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ସିରତ୍ ଖାତ୍ମୁନ୍ ନବିୟାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ,

ଖଦକ୍ (ସୁତୁଙ୍ଗ) ଖୋଲିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଏଭଳି ଏକ ପଥର ବାହାରିଲା ଯାହାକି କୌଣସି ମତେ ଭାଙ୍ଗୁ ନଥିଲା । ସାହାବାମାନେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋକ ଉପାସରେ ରହି ଅନବରତ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଯୋଗୁଁ ହାଲିଆ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଥାଁ ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ଭୋକ ଉପାସେ ନିଜେ ନିଜ ପେଟରେ ପଥର ବାନ୍ଧିଥିଲେ । ତଥାପି ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେଠାରେ ଆସି ପହଂଚିଲେ ଏବଂ ଏକ କୋଦାଳ ଧରି ଅଲ୍ଲହ ତାଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପଥର ଉପରେ ପ୍ରହାର କଲେ । ଲୌହ ପ୍ରହାର ବାଜିବା ଦ୍ଵାରା ପଥରଟି ଚୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଏବଂ ସେଥିରୁ କିଛି ନିଆଁ ବାହାରିଲା । ଫଳତଃ ଥାଁ ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଅଲ୍ଲହୁ ଅକ୍ବର ଶ୍ଳୋଗାନ ଦେଲେ ! ଏବଂ କହିଲେ ମୋତେ ସିରାୟା ଦେଶର ଚାବି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସିରାୟାର ନାଲି ରଙ୍ଗର ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ମୋ ଆଖି ଆଗରେ ଛଳ ଛଳ ହୋଇ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଅଛି । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସେହି ପଥର ଉପରେ ପ୍ରହାର କଲେ ଏବଂ ଏଥର ମଧ୍ୟ ସେହି ସମାନ ଘଟଣା ଘଟିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ପଥରଟି ଲୌହ ପ୍ରହାର ଦ୍ଵାରା କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଅଧିକ ଭଙ୍ଗ ହୋଇ ସେଥିରୁ ନିଆଁ ବାହାରିଲା ଏବଂ ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏଥର କହିଲେ ମୋତେ ଫାରସୀ ଦେଶର ଚାବି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମଦାଏନର ଧବଳ ବର୍ଣ୍ଣର ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ମତେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି । ଏହାପରେ ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ତୃତୀୟ ଥର ପଥର ଉପରେ ପ୍ରହାର କଲେ ସେତେବେଳେ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ଯମନ୍ ନଦୀ ଚାବି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ରାଶ ! ମତେ ଏହି କ୍ଷଣି ସମ୍ଭାର ଦ୍ଵାର ଦର୍ଶନ କରାଯାଉଛି । ଅଧିକତଃ ପଥରଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆଉ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏପରି ଦରଜ ରହିଛି ଯେ ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ପ୍ରହାରରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ତକବିର୍ କହୁଥିଲେ ଏବଂ

ପରେ ସାହାବାଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଦେଖିଥିବା ଏହି କଣ୍ଠ (vision) ବତାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା ଯେ ତିନିଥର ପ୍ରହାରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତରଫରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପୁରସ୍କାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଦର୍ଶନ କରାଦିଆଗଲା । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେଥିସକ୍ଵାନ୍ତରେ ଆପଣ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ଅସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ଦୂର କରି ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମାଡ଼ିଗଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସୁତୁଙ୍ଗ ଖୋଲିବାରେ ଲାଗିଗଲେ ।

ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏହି ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତତ୍କାଳରେ ଦେଖିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହ ତାଲା ସେହି ଅଭାବ ଅନଟନରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ବିଜୟ ଓ ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟର ଦୃଶ୍ୟ ଅବଲୋକନ କରାଇ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶା ଓ ଉଦ୍ଘାଟନାର ଏକ ପ୍ରାଣ ସଂଚାର କରିଦେଇଥିଲେ । ଯଦିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଖିଲେ ସେହି ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍କଟାପନ୍ନ ଓ କଷ୍ଟ ଦାୟକ ଥିଲା । କପଟବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ପୁରସ୍କାରଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳିବା ଦେଖି ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ଯେ, ଦେଖ ଘରୁ ପାଦ କାଢ଼ିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏମାନଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏମାନେ କୈସର୍ ଓ କିସ୍ରା ପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜୟ କରିବାର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ବା ଜଣା ଥିଲା ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଧାନରେ ଏହି ପୁରସ୍କାର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାକି ତାହା ନିଜ ସମୟରେ ପୂରଣ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ହଜ୍ଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅଜ୍ ସମୟ କାଳରେ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଖଲିଫାଙ୍କ ସମୟକାଳରେ ପୂରଣ ହେଲା । ଏପରି ପ୍ରଭୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପୂରଣ କରି ତାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । (ସିରତ୍ ଖାତ୍ମୁନ୍ ନବିୟନ୍..... ପୃ-୫୭୭-୫୭୮)

ମଦାଏନ ବିଜୟର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହଜ୍ଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଜ୍ ଖୁଲାଫତ୍ କାଳରେ ହଜ୍ଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅଜ୍ ହସ୍ତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଯେପରି ଥାଁ ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ କଣ୍ଠ (Vi-sion) ଦ୍ଵାରା ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ମଦାଏନ ବିଜୟ ହେବ । ଏହି ବିଜୟ ହଜ୍ଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଜ୍ ସମୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । କାଦ୍ସିୟାର ବିଜୟ ପରେ ସାଂପ୍ରତିକ ଇରାକ୍ ପ୍ରାଚୀନ ସହର ବାବୁଲ୍ ବିଜୟ ହୋଇଥିଲା । ବାବୁଲ୍ ବିଜୟ କରିବା ପରେ କୁସା ନାମକ ଏକ ଐତିହାସିକ ସହରରେ ମୁସଲମାନ ସେନା ପହଂଚିଥିଲା । ଏହି କୁସା ସହରଟି ବାବୁଲ୍ ସହରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସହର ଅଟେ । କୁସା ହେଉଛି ସେହି ସହର ଯେଉଁଠି ହଜ୍ଜରତ୍ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଆ:ସଙ୍କୁ ନମ୍ରୁଦ୍ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲା ଏବଂ କାରାଗାରର ସ୍ଥାନଟି ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା । (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ହଜ୍ଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ ସେଠାରେ ପହଂଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି କାରାଗାର ଭଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ

ଧୂଳିସାତ ହୋଇନଥିଲା) । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ କାରାଗାରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ପବିତ୍ର କୁର୍କୁଆନ୍ କରାମତ୍ ଏହି ଆୟତ ପାଠ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେ, **ତିଲ୍କିଲ୍ ଅୟାମୁ ନୁଦାଫ୍ଫିଲୁହା ବୈନନ୍ ନାସି (ଆଲେ ଇମ୍‌ରାନ୍:୧୪୧)** ଅର୍ଥାତ ଏ ବିଜୟ ଦିବସଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଅଟେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରମ୍ବାର ଅଦଳ ବଦଳ କରୁଥାଉ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବେ । ଏହାପରେ ଇସ୍‌ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ କୁସା ଦେଇ ବହରେ ସେର୍ ଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଏଠାରେ ଇରାନୀୟ ସେନା କିସ୍ତାର ଶିକାରୀ ସିଂହକୁ ମୁସଲମାନ ସେନା ଆଗରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ସେହି ସିଂହ ଗର୍ଜନ କରି ଇସ୍‌ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲା । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅଙ୍କ ଭାଇ ହାଶିମ୍ ବିନ୍ ଅବି ଓକାସ୍ ସିଂହ ଉପରେ ଖତ୍ତୁଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଫଳତଃ ସିଂହଟି ସେଇଠି ହିଁ ନିପାତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଥିଅନ୍ତେ ମଦାଏନର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ମଦାଏନ ବାଗଦାଦର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଥିବା ଦଜ୍ଜଲା ନଦୀତଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଂତଳ ଏହାର ନାମକରଣ ମଦାଏନ୍ ଏଥିପାଇଁ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏଠାରେ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅନେକ ସହର ରହିଥିଲା । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆରବ ବାସୀ ତାହାକୁ ଅନେକ ସହରର ସମୂହ ବୋଲି କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ ମଦାଏନର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅନେକ ସହରର ସମଷ୍ଟି ବା ସମାହାର । କିସ୍ତା ରାଜ ସିଂହାସନର ପାଦପାଠ ମଦାଏନ୍ ଥିଲା ଯାହାକି ବାଗଦାଦର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ କିଛି ବ୍ୟବଧାନରେ ଦଜ୍ଜଲା ନଦୀ ତୀରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଏଠାରେ ରାଜାଙ୍କ ଧଳା ଉଆସ ଥିଲା । ମୁସଲମାନ ଏବଂ ମଦାଏନର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଦଜ୍ଜଲା ନଦୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲା । ମୁସଲମାନ ସେନା ବାହିନୀ ନଦୀ ଅତିକ୍ରମ କରିବାର କୌଣସି ବାଟ ପାଇନଥିଲା । ଅର୍ଥାତ ନଦୀର ସ୍ରୋତ ଏତେ ପ୍ରଖର ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ନଦୀ ଅତିକ୍ରମ କରିବାର କୌଣସି ବାଟ ଦିଶୁନଥିଲା ଇରାନୀ ସେନା ନଦୀର ସବୁ ପୋଲଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ । ତିବ୍‌ରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ନଦୀ ପାର କରିବା ପାଇଁ ତୁଙ୍ଗା ଖୋଜିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତୁଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ କବ୍‌ଜାରେ ନେଇଯାଇଥିଲେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ଗାଉଁଲି ଲୋକ ନଦୀ ପାର ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାଇଲେ ଯେ ଏହି ରାସ୍ତା ଦେଇ ଗଲେ ସହଜରେ ନଦୀ ପାର ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ଏପରି କଲେନାହିଁ ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରରେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ ହେଲା ଯେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଣ୍ଟା ନଦୀ ଜଳରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଆପଣ ର:ଅ ନିଜ ସେନାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଲେ ଯେ, ଆସ ! ଉକ୍ତ ନଦୀକୁ ପହଞ୍ଚିବି ପାର ହେବା ଏବଂ ସେ ନିଜର ଅଣ୍ଟାକୁ ନଦୀ ଜଳରେ ଅବତରଣ କରାଇଦେଲେ ଫଳତଃ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ସମସ୍ତ ସିପାହୀମାନେ ନିଜର ଅଣ୍ଟା ନଦୀ ଜଳରେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ । ଶତ୍ରୁ ପଟର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଚିତ୍କାର କରି ପଳାୟନ କଲେ ଯେ, ଦେଖ ! ଦେବ ଆସିଗଲେ ଦେବ ଆସିଗଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି କିସ୍ତା ସହରର ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକାର କରିନେଲେ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ କିସ୍ତା ନିଜ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିଦେଇଥିଲା ସୁତରାଂ ମୁସଲମାନମାନେ ଅତି ସହଜରେ ସହରକୁ ନିଜ ଅଧିନ କରିନେଲେ ଏପରି ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହାକି ଆପଣ ଏହଜାବ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଖଦକ (ଗଡ଼ଖାଇ) ଖନନ ସମୟରେ କରିଥିଲେ କି ମତେ ମଦାଏନର ଧବଳ ଅଜାଳିକା ମାନ ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ିବାର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି ତାପୂର୍ଣ୍ୟ ଏହି କି ଯେ, ମଦାଏନର ଧବଳ ଅଜାଳିକାମାନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହତାମୁଠାକୁ ଚାଲିଆସିବ । ସେହି ଅଜାଳିକାମାନ ଜନଶୂନ୍ୟ ଦେଖି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ସୁରଃ ଦୁଖାନର ଏହି ପଂକ୍ତି **କମ୍ ତରକୁ ମିନ୍ ଜନ୍ନାତିନ୍ କୌମନ୍ ଆଖରିନ୍ (ଦୁଖାନ୍: ୨୬-୨୯)** ଆବୃତ୍ତି କରିଥିଲେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ ଫିରଓନର ଲୋକମାନେ) ନିଜ ପଛରେ ଅନେକ ଉଦ୍ୟାନ, ଝରଣା, ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆରାମଦାୟକ ସ୍ଥାନ ଓ ଏପରି ବାସସ୍ଥାନ ଯେଉଁଥିରେ (ସେମାନେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖରେ ରହୁଥିଲେ । ସେ ସବୁର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରିଦେଲୁ । ଏହିପରି ଭାବରେ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଗଲା ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଟି ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଅହଜାବ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ ହୁକୁମ୍ ଦେଲେ ଯେ ରାଜକୋଷ ଅର୍ଥାତର ରାଜକାୟ ଭଣ୍ଡାର ଏବଂ ପ୍ରାଚିନ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଏକାଠି କରାଯାଉ । ଏହି ରାଜକାୟ ଭଣ୍ଡାରରେ ସମ୍ରାଟମାନଙ୍କର ହଜାର ହଜାର ସ୍ୱାରକା ମହକୁମ୍ ଥିଲା, ସେଥିରେ ଯୁଦ୍ଧ କବଚ, ତରବାରୀ, ଖଞ୍ଜର, ମୁକୁଟ, ରାଜକାୟ ପୋଷାକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସାରଞ୍ଜାମ, ରାଜକୋଷର ଅର୍ଥ ଆଦି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ଏକ ଅଣ୍ଟା ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ରୋପ୍ୟ ଆସନ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ତାହା ଛାଡ଼ିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ମୋତି ମାଣିକ୍ୟର ସୁନ୍ଦର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ରୂପାର ଏକ ଓଟ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ସୁନାର ପାଲିଙ୍କି ରହିଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ବେକରେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଯାକୂତର ସୁଷ୍ଟ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ପୁନଶ୍ଚ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଓ ମନୋହର ଚଟେଇ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଇରାନୀମାନେ ବହାର କହୁଥିଲେ । ତାହାର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସୁନାରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିରେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ଅଙ୍କନ ଥିଲା, ତାହା ରୂପା ଦ୍ୱାରା ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ଫଳ ଅମୂଲ୍ୟ ଅଳଙ୍କାରରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ମୁସଲମାନମାନେ ସିପାହୀମାନେ ଏକତ୍ରିତ କଲେ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ମିଳିଲା ସେ ତାହାକୁ ସେହିପରି ଆଣି ନିଜ ଅଫିସର ଅର୍ଥାତ ସେନାପତି ନିକଟରେ ରଖିଦେଲା । ଏଥିରୁ ମୁସଲମାନ ସିପାହୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସ୍ତର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସଜାଇ

ଦିଆଗଲା ସେତେବେଳେ ଦୁରଦୁରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଝଟକୁ ଥିଲା ଏହା ଦେଖି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ଆଚମ୍ବିତ ହେଲେ ଶେଷରେ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଭାଗ କରି ତାହାର ଏକ ପଂଚମାଂଶ ଖୁଲାଫତ୍ ଦରବାରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅତି ମନୋରମ ଚଟେଇ ଓ ପୁରାତନ ସ୍ୱାରକମାନ ସେହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଖୁଲାଫତ୍ ଦରବାରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ପାର୍ସୀମାନଙ୍କ ଗୌରବମୟ ଜୀବନଶୈଳୀ ଓ ଇସ୍‌ଲାମର ବିଜୟର ଗାଥା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଲୋକ ଲୋଚନକୁ ଆସିପାରିବ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସିପାହୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସ୍ତର ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ଏହାର ସେ ସ୍ୱୟମ ପରିପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମଦିନାରେ ମହଲମ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ଯିଏ ବେଶ୍ ଉଚ୍ଚତା ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ ଓ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ନୌଶେରୂଫ୍ ସମ୍ରାଟର ଏହି ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ତାହାକୁ ପରିଧାନ କରାଯାଉ ଭଳି ଭଳିକା ପୋଷାକ ଥିଲା ଅତଏବ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତା ଦେଖି ଲୋକେ ହତବାକ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏହିପରି ସେହି ଚଟେଇ ଯାହାର ନାମ ବାହାର୍ ଥିଲା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ବାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା । **(ତାରିଖେ ତିବ୍‌ରୀ, ଖଣ୍ଡ-୨, ଭାଗ-୨, ପୃ-୩୮୮.....କରାତି ୨୦୦୪) (ସିରତ୍ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍..... ପୃ-୪୧୩-୪୧୭..... ବେରୁତ୍ ୨୦୦୭) (ଅଲ୍‌ଫାରୁକ୍..... ପୃ-୧୦୦-୧୦୩ ଇସ୍‌ଲାମିୟତ୍ ୨୦୦୪) (ମୁଅଜମୁଲ୍ ଦୁଲ୍‌ଦାନ୍ ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୮୮,୮୯)**

ଜଲୁଲା ଯୁଦ୍ଧ ୧୬ ହିଜ୍ରାରେ ଘଟିଥିଲା । ମଦାଏନରେ ପରାଜୟ ବରଣ କରିବା ପରେ ଇରାନୀୟ ସୈନ୍ୟ ବାଗଦାଦ୍ ଏବଂ ଖରାସାନର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଂତଳ ସ୍ଥିତ ଜଲୁଲା ସହରରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ, ହାଶିମ୍ ବିନ୍ ଉତ୍‌ବାଙ୍କୁ ୧୨ ହଜାର ସୈନ୍ୟ ସମେତ ଜଲୁଲା ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ଏକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହରକୁ ଘେରାଉ କରି ରଖିଲେ ଇରାନୀମାନେ ସମୟ ସମୟରେ କିଲ୍ଲାରୁ ବାହାରି ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୮୦ ଟି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନେ ଜଲୁଲାର ବିଜୟ ଗାଥା ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ, ହଜରତ୍ କଅକାଆ ର:ଅ ହଲ୍‌ଫାନରେ ଶିବିର ଲଗାଇ ମୁତୟନ ରହିଛନ୍ତି ଅଧିକନ୍ତୁ ପତ୍ରରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଅଣ ଆରବ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାପାଇଁ ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଏହାର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ, ପରାଜିତ ସିପାହୀମାନଙ୍କ ପଛ ଧରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଇରାକ୍‌ର ସମ୍ରାଜ୍ ଓ ଇରାନର ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରେ କାଳେ ଏକ ସୁଦୀର୍ଘ ପାଚେରୀ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥାନ୍ତା କି ଯଦ୍ୱାରା ନା ପାର୍ସୀମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିପାରନ୍ତେ ଓ ନା ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅଂତଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତୁ (ଏଥିରୁ ପତ୍ରିତ ହେଉଛି ଯେ, ଖଲିଫା ଯୁଦ୍ଧ ଚାହୁଁନଥିଲେ), ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇରାକ୍‌ର ସମ୍ରାଜ୍ ଭୂମି ଯଥେଷ୍ଟ ଯାହାକି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଅପେକ୍ଷା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଉଛି ।

ଗୋଟିଏ ବର୍ଷନା ଅନୁଯାୟୀ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ କୁଜାଇ ବିନ୍ ଉମର୍‌ରୋ ଦୁଫୁଲିଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ପଂଚମାସ ହିସାବରେ ସୁନା, ରୂପା, ବାସନ୍, ଏବଂ କପଡ଼ା ପଠାଇଲେ ପୁଣି ଅବୁ ମୁଫଜ୍ଜିର୍ ଅସ୍ତୁଦ୍‌ଙ୍କ ହସ୍ତରେ କଏଦୀ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଷନା ଅନୁଯାୟୀ ତାହାର ସମସ୍ତ ହିସାବ କିତାବ ଜିୟାଦ୍ ବିନ୍ ଅବୁ ସୁପ୍ରିୟାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ କାରଣ ସେ ମୁନ୍‌ସା ଥିଲେ ଓ ସେ ସମସ୍ତ ହିସାବ କିତାବ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରରେ ଦରଜ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମାଲେ ଗନିମତ୍‌ରୁ ଏକ ପଂଚମାଂଶ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର:ଅ ମାଲେ ଗନିମତ୍‌ରେ ଥିବା ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନ ଓ ମାଣିକ୍ୟ ଦେଖି କାହି ପକାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ଯେଉଁ ଜାତିକୁ ଏହି ମାଣିକ୍ୟ ତଥା ଧନରତ୍ନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେହି ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈର୍ଷା ଓ ବୈରାଗ୍ୟ ଭାବ ମଧ୍ୟ ଜାତ କରିଦେଇଥାନ୍ତି ଯାହା କାଳକ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ଈର୍ଷାପଣ, ବୈରାଗ୍ୟ ଭାବ ଓ ସଂସାର ଲୋଭ ବଢ଼ିଥାଏ ସଂସାର ପ୍ରତି ଆସକ୍ତଭାବ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ତାହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଇସ୍ତେଗଫାର୍ (କ୍ଷମା ଯାଚନା) କରିବାର ସ୍ଥାନ କାରଣ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଛେ ଯେ, ଈର୍ଷା ଭାବ ଓ ବୈରାଗ୍ୟ ଭାବ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଦୁରେଇ ଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସଂସାରରେ ମାତି ଯାଇଥାଏ । ସଂସାର ଲିପସୁ ପାଟି ଯାଇଥାଏ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ କ'ଣ ତୁମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଅର୍ଥାତ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଅବୁ ସୁଫଜ୍ଜିର୍ ଓ ଜିୟାଦ୍ ବିନ୍ ଅବୁ ସୁପ୍ରିୟାନ ଆଦି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସେବାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଜୟ ଗାଥା ବର୍ଷନା କଲେ । ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଜିୟାଦ୍‌ଙ୍କୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, କ'ଣ ଯାହା ତୁମେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ କହୁଛ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କହିପାରିବ । ଜିୟାଦ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରାଣ ! ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଭୟ କରେନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏ ସବୁ କହିପାରୁଛି ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାହିଁକି ବା କହିପାରିବି ନାହିଁ । ଅତଏବ ଜିୟାଦ୍ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ସମସ୍ତ ଘଟଣାମାନ ଅର୍ଥାତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଜୟଗାଥାର ବୃତାନ୍ତ କଲେ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନ ଉତ୍ସର୍ଗୀମାନେ ଯେଉଁ ଗୌରବମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ତାହାର ଆଲୋଚନାକ କଲେ ଯେ, କିପରି ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପରାଜିତ ହୋଇ ପଳାୟନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହର ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅଧିନସ୍ଥ ହେଲା ତାହାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ଶୁଣି ନିଜର ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ଇଏ ଜଣେ ବହୁତ ବଡ଼ ବକ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତରେ ହଜରତ୍ ଜିୟାଦ୍ କହିଲେ, ଆମ ସେନା ଦଳ ଏଭଳି ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ ମୁହଁ ଖୋଲି ଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ ଆମେ ଏଭଳି ବକ୍ତବ୍ୟ ଦେବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିଛୁ ।

ଗୋଟିଏ ବର୍ଷନା ଅନୁଯାୟୀ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଖୁମୁସ୍ ଅର୍ଥାତ ଏକ ପତଂମାସ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଆସିଲା ତାହା ଦେଖି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ଏତେ ପରିମାଣର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ତ କୌଣସି ଛାତ ତଳେ ରହିବା ବା ଆବଦ୍ଧ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତେଣୁ ଏ ସବୁ ଶିଳ୍ପ ଶିଳ୍ପ ବାଟିଦିଅ । ହଜରତ୍ ଅବଦୁର ରହମାନ ବିନ୍ ଅଫ୍ ଓ ଅବଦୁଲ୍ଲୁ ବିନ୍ ଅକରମ୍ ମସ୍ଜିଦ୍ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ତାହାର ଚୈକିଦାରୀ କରୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ ସେ ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ଵରେ ମୃତୟନ ଥିଲେ । ସକାଳେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଓ ଅନ୍ୟ ସାହାବାମାନେ ଆସି ଉକ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଉପରୁ କପଡ଼ା ଉଠାଇ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଅମୂଲ୍ୟ ମୋତିମାଣିକକୁ ଦେଖି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ ହଜରତ୍ ଅବଦୁର ରହମାନ ର:ଅ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ: ହେ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍! ଆପଣ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରାଶ! ଏଥିରେ ତ' କୃତଜ୍ଞ ହେବା କଥା । ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ କୌଣସି ଜାତିକୁ ଏଭଳି ପୁରସ୍କାର ଦ୍ଵାରା ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇର୍ଷା ଓ ବୈରାଗଭାବ ମଧ୍ୟ ଜାତ କରିଦେଇଥାନ୍ତି ଏକଥା ମତେ କନ୍ଦାଇ ଦେଲା ଯେ ଏହି ସବୁ ଧନ ଦଉଳତ ଯୋଗୁଁ କାଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଇଚାରା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଇର୍ଷାଭାବ ଓ ଦ୍ଵେଶ ବଢ଼ିନଯାଉ ଓ ଯେଉଁ ଜାତିରେ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେଠି ପୁଣି ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । (ତାରିଖେ ତିବ୍ଵା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୪୬୮-୪୭୧.....ବେରୁତ ୨୦୧୨) (ସିରତ୍ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍..... ପୃ-୪୨୦-୪୨୧..... ବେରୁତ ୨୦୦୭) (ଅଲ୍ଫାରୁକ୍, ପୃ-୧୦୪..... ୨୦୦୪)

ହଜୁର ଅନସ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏକଥା ବଡ଼ ଚିନ୍ତା ଜନକ କଥା ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ, ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ତଗଫାର କରିବା ଉଚିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନିଧକୁ ପ୍ରାର୍ଥନାକତା ଦେବା ଉଚିତ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୈଲର ଅଜସ୍ର ଭୁସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି ସେମାନଙ୍କ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ଧନଦୌଳତ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଇଶ୍ଵର ଭୟ କମ୍ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ।

ମଦାଏନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଇରାନର ସମ୍ରାଟ୍ ଯଜଦ୍ଵର୍ଦ୍ଧ ନିଜ ରାଜଗାଦି ମଦାଏନ୍ ଛାଡ଼ି ନିଜ ପରିବାର ଓ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ହଲ୍ଫାନ୍ଦକୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଯଜଦ୍ଵର୍ଦ୍ଧକୁ ଜଲ୍ଲୁଲାର ପରାସ୍ତ ଖବର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ହଲ୍ଫାନ୍ଦ ଛାଡ଼ି ରଏ ଇଲାକାକୁ ଚାଲିଗଲା ଏବଂ ହଲ୍ଫାନ୍ଦ ର ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ଵ ଖୁସରୋ ଶନୁମ୍, ଯିଏ କି ଜଣେ ସୁଦକ୍ଷ ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସେନାଧକ୍ଷ ଥିଲା, କିଛି ସିପାହୀଙ୍କ ସମେତ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ମୃତୟନ କରିଦେଇଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ ଜଲ୍ଲୁଲାଠାରେ ରହି ହଜରତ୍ କଅକାଆଙ୍କୁ ହଲ୍ଫାନ୍ଦ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଇଥିଲେ । କଅକାଆ କସ୍ଵରେ ଶିରିନ୍ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲେ ଓ ତାହା ହଲ୍ଫାନ୍ଦଠାରୁ ତିନି ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଖୁସରୁ ଶନୁମ୍ ସ୍ଵୟମ୍ ହଜରତ୍ କଅକାଆଙ୍କ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲା । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରଥମେ ଗୋଡ଼ ବଢ଼ାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ପଳାୟନ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲା । ହଜରତ୍ କଅକାଆ ହଲ୍ଫାନ୍ଦରେ ପହଂଚି ଶାନ୍ତି କାଏମ୍ କରିବା ପାଇଁ ଚତୁପାର୍ଶ୍ଵରେ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଥିଲେ ସୁତରାଂ ଆଖପାଖର ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ଆସି ଜିଜିୟା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ । (ଅଲ୍ଫାରୁକ୍, ପୃ-୧୦୬, ଲାହୋର୍ ୧୪୭୩ ହିଜ୍ଵା) (ଅଲ୍ ଅଖ୍‌ବାରୁଲ୍ ତଫ୍ଫାଲ୍.....ପୃ-୧୮୩, ବେରୁତ ୨୦୦୧)

ମାସବଜାନର ବିଜୟ କିଭଳି ହେଲା ସେଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ, ହଜରତ୍ ହାସିମ୍ ବିନ୍ ଉତ୍ତବା ଯିଏ କି ଜଲ୍ଲୁଲା ଯୁଦ୍ଧରେ ସେନାଧକ୍ଷ ଥିଲେ, ସେ ମଦାଏନ୍ ଫେରିଆସିଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ ଏବେ ମଦାଏନ୍‌ରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ଇରାନୀୟ ସେନାର ଆଗମନର ସୁଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଲେଖି ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରି କହିଲେ, ଜରାର୍ ବିନ୍ ଖତାବଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ମାସବଜାନର ସମତଳ ଅଂଚଳର ହସ୍ତଫାରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଇରାନୀୟ ସେନା ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନେ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ମାସବଜାନ ସହରକୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସହର ବାସୀ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ କିନ୍ତୁ ଜରାର୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶଙ୍କୋତ ଭାବରେ ଶାନ୍ତିର ସହିତ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ରହିବାକୁ ଡାକିଲା

ଦେଇଥିଲେ । ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ତାହା ସ୍ଵୀକାର କରିନେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । (ତିବ୍ଵା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୪୭୫.....ବେରୁତ ୧୯୮୭)

ବିଲାଜରି ମାସବଜାନ ବିଜୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରିଫ୍ଫାୟତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ରିଫ୍ଫାୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ, ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ଵଅରୀ ର:ଅ ନହାଫ୍ଵୟ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ସେହି ସହରକୁ ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକାର କରିନେଇଥିଲେ ।

(ମକାଲା, ତାରିଖେ ଇସ୍ଲାମ୍..... ପୃ-୧୨୦) (ପୁରୁହୁଲ୍ ବୁଲ୍‌ଦାନ୍ ଅଲାମା ବଲାଜରୀ ପୃ-୧୮୫..... ବେରୁତ ୨୦୦୦)

ଖୁଜସ୍ତାନ ବିଜୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଖୁଜସ୍ତାନ ଇରାନର ଏକ ରାଜ୍ୟ । ହରମ୍‌ଜାନ ଇସ୍ଲାମ୍ ସ୍ଵୀକାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉକ୍ତ ସହରର ଗର୍ଭସ୍ଵର ଥିଲା । ସେହି ଅଂଚଳ ଓ ସେଠିକାର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କୁ ଖୋଜ କୁହାଯାଉଥିଲା ଏହା ଅହ୍ଫାଜ୍ ର ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ପାରସ୍ୟ ଓ ବସରା ତଥା ଖୁସିର୍ ଏବଂ ଅସ୍‌ଫାନର ପର୍ବତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଅଂଚଳ ଥିଲା ।

୧୪ ହିଜ୍ଵାରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ସେନାର ହିତ ଏବଂ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଇରାକ୍‌ରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ସ୍ତରରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଛୋଟ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଦେଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତବା ବିନ୍ ଗଜ୍ଫାନ୍‌ଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଏକ ଛୋଟିଆ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ସେହି ଇଲାକାକୁ ପଠାଇଲେ ଏହିପରି ବସ୍ତା ସହର ଠାରେ ସେନା ଛାଡ଼ଣା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳ ନା କେବଳ ଆଖପାଖ ଅଂଚଳକୁ ବିଜୟ କରୁଥିଲା ବରଂ ଇରାନୀ ସେନା ଏ ଖବର ଶୁଣି ସେ ଇଲାକାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସାହାସ କରୁନଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଂଚଳରେ ସେନା ମୃତୟନ କରିବାର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଇରାନୀୟ ସେନାର ସୈନ୍ୟ ତୁକୁଡ଼ି ବାରମ୍ବାର ସେହି ମାର୍ଗ ଦେଇ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲା ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଅଟକାଇବା ଓ ସେମାନେ ଯେପରି ଆଗକୁ ବଢ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସେନା ଛାଡ଼ଣାର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନେ ଖୋଜିସ୍ତାନରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସହର ଅହ୍ଫାଜ୍‌କୁ ଯେତେବେଳେ ଅଧିକାର କଲେ ସେତେବେଳେ ସେଠାକାର ଅଧିପତି ବୈରଫାଜ୍ ସହିତ ସନ୍ଧି ସ୍ଥାପନ କରିନେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେନାହିଁ । ସେହି ସେନାଦଳର ଅମୀର ହଜ୍ କରିବା ଓ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ହିଜାଜ୍ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିର ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଓ ହଜରତ୍ ମୁଗ୍ଠିରା ବିନ୍ ସୈବାଙ୍କୁ ସେନାଧକ୍ଷ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ମୁଗ୍ଠିରା ର:ଅଙ୍କୁ ଉପରେ ଏକ ଲାଞ୍ଜନା ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତାଙ୍କୁ ସେହି ପଦରୁ ନିକସିତ କରି ମଦିନା ତୁକାଇ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ଵଅରୀଙ୍କୁ ସେନାଧକ୍ଷ ପଦରେ ମୃତୟନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ହଜରତ୍ ମୁଗ୍ଠିରାଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଲାଞ୍ଜନା ଲାଗିଥିଲା ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା । (ତାରିଖେ ତିବ୍ଵା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୪୩୮-୪୪୨.....ବେରୁତ ୧୯୮୭) (ଫରହଜ୍ ସିରତ୍, ପୃ-୧୧୬, ଜଫ୍ଵାବା ଏକାଡ଼େମି କରାଚି ୨୦୦୩) (ମୁଅଜ୍‌ମୁଲ୍ ବୁଲ୍‌ଦାନ୍, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୨୫୯-୨୬୦)

ରିଫ୍ଫାୟତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ୧୬ ହିଜ୍ଵା ବା ୧୭ ହିଜ୍ଵାରେ ଇସ୍ଲାମିକ ସୈନ୍ୟ ବହୁତ କାମ କରିଛି, ସେ ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନେ ଖୁଜସ୍ତାନର ପ୍ରଶିଦ୍ଧ ସହର ଅହ୍ଫାଜ୍ ଉପରେ କଦ୍ଦା କରିନେଲେ । ଐତିହାସିକ ତିବ୍ଵା ଏହାକୁ ୧୭ ହିଜ୍ଵାର ଘଟଣାବଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ କିଛି ରିଫ୍ଫାୟତ ମୁତାବକ ଏହି ବିଜୟର ବର୍ଷ ୧୬ ହିଜ୍ଵା ଥିଲା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସେନାର ନେତୃତ୍ଵ ଉତ୍ତବା ବିନ୍ ଗଜ୍ଫାନ୍ ନେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବଲାଜରୀ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଅହ୍ଫାଜ୍ ଓ ତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ବିଜୟ ହଜରତ୍ ଉତ୍ତବା ବିନ୍ ଗଜ୍ଫାନ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପରେ ହଜରତ୍ ମୁଗ୍ଠିରା ବିନ୍ ସୈବା ଓ ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ଵଅରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ୍ ମୁଗ୍ଠିରା ଅହ୍ଫାଜ୍ ବିଜୟ କରିନେଇଥିଲେ । ଯଦିତ ସେଠାକାର ମୁଖ୍ଫିଆ ବୈରୁ ଜନାମି ପ୍ରଥମେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା କିନ୍ତୁ ପରେ ସନ୍ଧି ସ୍ଥାପନ କରିନେଲା । କିଛିଦିନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ମୁଗ୍ଠିରାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ଵଅରୀ ବସରା ଇଲାକାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସେନାଧକ୍ଷ ଭାବରେ ମୃତୟନ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ମୁଖ୍ଫିଆ ବୈରୁଜ୍ ସନ୍ଧି ଭଙ୍ଗ କରି ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲା ଯଦ୍ଵାରା ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ଵଅରୀ ତାହା ସହ ସଂଘର୍ଷ କରି ତାକୁ ସହରରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସହରକୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ ସହରଟି ପୁନର୍ବାର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସେନା ହାତକୁ ଆସିଥିଲା । ଏହି ଘଟଣା ୧୭ ହିଜ୍ଵାରେ ହୋଇଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ସଂଘର୍ଷ ପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି ଗୁଲାମ ଅର୍ଥାତ ଦାସ କରିଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦିମାନଙ୍କୁ ବା କସଦୀ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଆଗଲା । ଉକ୍ତ ଅଂଚଳରେ ଇରାନୀୟ ସେନା ଦୁକ୍ଵି ବାଟ ଦେଇ ମୁସଲମାନ ସେନା ଉପରେ ବାରମ୍ବାର ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲା । ଫକସ୍‌ରୁପ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ସେହି ଉଭୟ ମାର୍ଗକୁ ଅଧିକାର କରିନେଲେ । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ, ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ହଜରାଣ କରୁଥିଲା ସେଠାରେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସେନା ପହଂଚି ନିଜ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିକୁ ପରାଜୟ କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରି ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଥିଲେ ଅତଏବ ବଳାଦରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ଵଅରୀ ତେରୋ ନଦୀ ସହିତ ଅହ୍ଫାଜ୍

ଉପରେ ବିଜୟ କରିଥିଲେ । ସେଥିପଛେ ସେ ମନାଜିରା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସହରର ଘେରାଉ କରିଥିଲେ ଏପରି ଘମାଘୋଟ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଘେରାଉ ଦିନରେ ଏକଦା ଜଣେ ମୁସଲମାନ ବୀର ସୈନିକ ମୁହାଜିର୍ ବିନ୍ ଜିୟାଦ ରୋଜା ରଖି ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବାହାରିଗଲେ ଯଦ୍ୱାରା ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରି ଶାହାଦତର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବେ ସୁତରାଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ରବିଜ ଏକଥା ଯାଇ ସେନା ଧକ୍ଷ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଦେଲେ କି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରୋଜା ରଖିଛନ୍ତି ସେ ନିଜ ରୋଜା ଅର୍ଥାତ ଉପବାସ ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତୁ ନଚେତ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଫେରିଆସନ୍ତୁ । ମୁହାଜିର୍ ଏହି ଘୋଷଣା ଶୁଣି ଜଳର ଗୋଟିଏ ଢୋକ ପାନ କରି ନିଜର ରୋଜା ଭାଙ୍ଗି ଥିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ମୁଁ କେବଳ ଅମୀରଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରି ଏପରି କରୁଛି ନଚେତ ମତେ ନିମିତ ମାତ୍ର ଶୋଷ ଲାଗୁନାହିଁ । ତା'ପରେ ସେ ଖଣ୍ଡା ଉଠାଇ ଶତ୍ରୁ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରି ଶହାଦ ହେଲେ । ଶତ୍ରୁ ଆପଣଙ୍କ ଶୀର ଛେଦ କରି ଅଟାଳିକାର ଶୀର୍ଷରେ ଲଟକାଇ ଦେଇଥିଲା । ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ମୁହାଜିର୍ଙ୍କ ଭାଇ ରବିଜ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ସେନାଦଳ ମନାଜିର୍ ଘେରାଉ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଓ ନିଜେ ସୁସ୍ୱକ ସହର ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷେ ରବିଜ ସଂଘର୍ଷ କରି ସହର ଉପରେ କବ୍‌ଜା କରିଥିଲେ ଓ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ସୁସ୍ୱକ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ସହରର ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯୁଦ୍ଧ କେଲ । ତା'ପରେ ସହର ଭିତରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଗଲେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରାଉ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଉକ୍ତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଏହି ବିଜୟ ଗାଥା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ମୀର୍ ମେହମୁଦ୍ ସାହେବ ନିଜର ନିବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁଭୂତି ଲେଖିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି କୁହନ୍ତି: ତବ୍‌ରୀ ଓ ବଲାଜରୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ଯାହାର କାରଣ ଏହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ସେହି ଲଳାକାରେ ଲରାନୀ ସର୍ଦ୍ଦାରଙ୍କ ସନ୍ଧୀ ଉଲ୍ଲଘ୍‌ନ କରି ବିଦ୍ରୋହ କରିବା ଯୋଗୁଁ ମୁସଲମାନ ସେନା ପୁନରାୟ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ପ୍ରଥମ ବିଜୟ ସହିତ ଅନେକ କଥନ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଯାଇଛି । (ମକାଲା, ତାରିଖେ ଇସ୍‌ଲାମ୍..... ପୃ-୧୨୪-୧୨୭) (ତାରିଖେ ତିବ୍‌ରୀ, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୪୯୪.....ବେରୁତ୍ ୧୯୮୭) (ଫୁତୁହୁଲ୍ ରୁଲ୍‌ଦାନ, ପୃ-୨୨୪-୨୨୬)

ଯେଉଁ ବିଜୟ ମିଳିଥିଲା ଓ ପୁଣି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା, ଉଭୟ କଥା ମିଶିଯାଇଥିଲା । ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି

ଏହା ତାଙ୍କର ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିଲା । ରାମା ହର୍ମିଜ୍ ଓ ତତ୍ତ୍ୱର ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଲରାନ ସମ୍ରାଟ୍ ଯଜଦ୍‌ଜର୍ଦ୍ ଜଲୁଲା ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଅସତର୍କତା ପଳାୟନ କରିଥିଲା, ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ହାର ମାନିନଥିଲା ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରୁଥିଲା । ଖୁଜିସ୍ତାନ ଯେଉଁ ଅଂଚଳରେ ବିଜୟର ଚର୍ଚ୍ଚା ଆମେ କରିଆସିଲେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ପହଂଚାଇବାର ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ କାରଣ ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ସ୍ଥଳେ ଯୁଦ୍ଧର ଅଗ୍ରୀ ଅଧିକ ତିବ୍ ରୂପ ନେଇଥିଲା ତାହା ଏହା ଥିଲା କି ସେଠାକାର ଜଣେ ନାମା ନେତା ଯାହାର ନାମ ହୁର୍ମିଜାନ ଥିଲା ସେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଂଗା ଭିଡ଼ିଥିଲା । ସେ କାଦସିଆ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସହିତ ମିଶି ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ିଥିଲା ଏବଂ ସେଠାରୁ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ଦେଶକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଠାରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ମୁସଲମାନ ସେନା ଉପରେ ସେ ଛାପା ମାରି ଚାଲିଥିଲା ।

(ମକାଲା, ତାରିଖେ ଇସ୍‌ଲାମ୍..... ପୃ-୧୨୭-୧୨୮) (ତାରିଖେ ତିବ୍‌ରୀ, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୪୭୩-୪୯୪.....ବେରୁତ୍ ୨୦୧୨)

ଜଲୁଲାରେ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବା ପରେ ଲରାନୀୟ ସେନା ହର୍ମିଜାନର ନେତୃତ୍ୱରେ ରାମହରେମିଜ୍ ଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କ୍ରମେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର:ଅ ନୁମାନ୍ ବିନ୍ ମକ୍‌ନୁଙ୍କୁ କୁଫା ଠାରୁ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ର:ଅଙ୍କୁ ବସ୍‌ରାଠାରୁ ସେନାପତି କରି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ସେନା ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ ଅବୁ ସଦ୍ୱା ବିନ୍ ରୁହ୍‌ମ୍ ସେମାନଙ୍କର ସେନାପତି ହେବେ । ଦୀର୍ଘ ଦିନର ଘେରାଉ ପରେ ଯେତେବେଳେ ନୁମାନ୍ ବିନ୍ ମକ୍‌ନୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ସହିତ ହର୍ମିଜାନର ମୁକାବିଲା ହେଲା ସେଥିରେ ସେ ପରାଜୟ ବରଣ କରି ତତ୍ତ୍ୱର ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା ଓ ସେଠାରେ ଯାଇ କିଲା ଭିତରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲା । ହଜରତ୍ ଅବୁ ସବ୍‌ରାଃଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଇସ୍‌ଲାମୀୟ ସେନା ସେହି ତତ୍ତ୍ୱର ସହରକୁ ଘେରାଉ କରି ରଖିଲେ । ଏହିପରି ବହୁତ ଦିନ ବିତିଗଲା । ଲରାନୀ ସେନା ବାରମ୍ବାର ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲା ପୁଣି ଯାଇ କିଲା ଭିତରେ ପଶିଯାଉଥିଲା । ଏହିପରି ୮୦ ଥର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଶେଷରେ ମୁସଲମାନମାନେ ସହର ଭିତରୁ ପାଣି ନିଷ୍କାଶନ ହେଉଥିବା ରାସ୍ତାରେ ସହର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଗଲେ ଓ ଏହି ସହର ବିଜୟ ହେଲା ।

ସେଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତଫ୍ଫାଲ୍ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ସମ୍ପାଦକ ଅବୁ ହନିଫା ଦିନାଓରି କହିଲେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଘେରାଉ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏକଦା ରାତ୍ର ସମୟରେ ସହରର ଜଣେ ସମ୍ମାନନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି

ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ନିଜ ପରିବାର ଓ ଧନର ଅମାନ ଅର୍ଥାତ ସୁରକ୍ଷା ମିଳିବାର ପ୍ରତିବଦଳରେ ସହର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ସହରକୁ କବ୍‌ଜା କରିବା ପାଇଁ ବାଟ ବତାଇଲେ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ର:ଅ ତାଙ୍କୁ ଶରଣ ଦେଇଥିଲେ । ଫୁତୁହୁଲ୍ ବଲ୍‌ଦାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ର:ଅଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ମୋ ସହିତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦିଅନ୍ତୁ କାରଣ ମୁଁ ତାହାକୁ ସାବଧାନ ଓ ସଚେତନ କରିଦେବି ଅର୍ଥାତ ତା'ର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଦେବି ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ କିପରି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ର:ଅ ବନ୍ଦୁ ଶୈବାନ କବିଲାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଅଶ୍‌ରସ୍ ବିନ୍ ଅଓଫ୍ ଥିଲା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଦୁହେଁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର କେନାଲ ଅର୍ଥାତ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ସେ ହଜରତ୍ ଅଶ୍‌ରସ୍ ବିନ୍ ଅଓଫ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଚାଦର ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ତୁମେ ମୋ ପଛେ ପଛେ ଆସ ତାଙ୍କୁ ଧରି ସହର ଭିତରେ ଅନତୀ ଦୁରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଭ୍ରମଣ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏହାପରେ ସେ ସହରର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖକୁ ଗଲେ ଯେଉଁଠି ପ୍ରହରୀମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ହୁର୍ମିଜାନ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲା ଯିଏ କି ନିଜ ପ୍ରାସାଦର ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ଆସର ଜମାଇ ବସିଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ମାର୍ଗ ଦେଇ ଫେରାଇ ନେଇ ଆସିଥିଲା । ଅଶ୍‌ରସ୍ ବିନ୍ ଅଓଫ୍ ସେଠାରୁ ଲେଉଟିବା ପରେ ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ର:ଅଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିଥିଲେ । ଅଶ୍‌ରସ୍ ବିନ୍ ଅଓଫ୍ କହିଲେ ଯେ, ଆପଣ ମୋ ସହିତ ୨୦୦ ବୀର ସାପାହୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦିଅନ୍ତୁ ମୁଁ ସହରର ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧ କରି ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେବି ଯଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନେ ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯିବେ ଏଭଳି ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଭାବରେ ମୁସଲମାନ ସେନା ଅଶ୍‌ରସ୍ ବିନ୍ ଅଓଫ୍‌ଙ୍କ ସାଥରେ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସହରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧ କରି ସହରର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ । ମୁସଲମାନ ସେନା ଅଲ୍ଲାଃହୁ ଅକ୍‌ବରର ସ୍ନୋଗାନ ଦେଇ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ହୁର୍ମିଜାନ ଏହି ସ୍ନୋଗାନ ଶୁଣି ସହର ଭିତରେ ଥିବା ନିଜ କିଲ୍ଲା ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା । ହୁର୍ମିଜାନ ତା' ପ୍ରାସାଦ ଉପରୁ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି କହିଥିଲା ଯେ, ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ଶହେ (ଅର୍ଥାତ ତୀର ଥଳୀରେ) ଶହେ ତୀର ରହିଛି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ଥଳୀରୁ ଏହି ତୀରଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମତେ କେହି ସ୍ୱର୍ଗ କରିପାରିବେ

ନାହିଁ । ଏହାପରେ ଯଦି ମୁଁ ଗିରଫ ହୁଏ ତେବେ ମୋ ଗିରଫ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ମୁସଲମାନମାନେ କହିଲେ ଯେ ତୁମେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛ ? ସେ କହିଲା ଯେ, ମୁଁ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବି ଯଦି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ବିଚାର ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବ । ଏହିପରି ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ର:ଅ ହୁର୍ମିଜାନକୁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହଜରତ୍ ଅନସ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ଓ ଅହ୍‌ନବ ବିନ୍ କୈସ୍‌ଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ତତ୍ତ୍ୱର ସହର ମୁସଲମାନ ସେନାର ହାତ ମୁଠାକୁ ଆସିଗଲା । ପରିଶେଷରେ ହର୍ମିଜାନ ଗିରଫ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ଛକ୍କା ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ, ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତା'ର ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱଅରୀ ର:ଅ ହର୍ମିଜାନକୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମଦିନା ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ କାଫିଲାଟି ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହର୍ମିଜାନଙ୍କୁ ତାହାର ରେଶମ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲେ, ଏହି ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ତାରକାସା କାମ ହୋଇଥିଲା ଯାହାକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତ୍ର ଥିଲା । ତା'ର ମୁକୁଟରେ ହାରା ମାଣିକ୍ୟ ଓ ରତ୍ନ ଖଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ, ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଓ ମଦିନାର ମୁସଲମାନମାନେ ତା'ର ଗାରିମା ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଉପଲକ୍ଷି କରି ନିଅନ୍ତୁ ଓ ଏକଥା ବତାଇବା ପାଇଁ ଏପରି କରିଥିଲେ ଦେଖ ! ଏତେ ବଡ଼ ସର୍ଦ୍ଦାରକୁ ଆମେମାନେ ପରାଜିତ କରିଛୁ ଅର୍ଥାତ ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି କଥା କହୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହର୍ମିଜାନ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଯେ, ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ମସଜିଦ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମସଜିଦ୍‌ରେ ପହଂଚିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ନିଜର ପଗଡ଼ି ଉପରେ ହାତ ରଖି ଶୋଇଥିଲେ । ହୁର୍ମିଜାନ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଯେ, ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ? ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଯେ, ବିଶ୍ୱାମ ନେଉଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ମସଜିଦ୍‌ରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ । ହର୍ମିଜାନ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଯେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରହରୀମାନେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ? ଲୋକମାନେ ତା'କୁ କହିଲେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରହରୀ, ଦରବାରୀ ଏବଂ ଲିପିକାରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ହର୍ମିଜାନ ଏଥିରେ ସହସା କହି ଉଠିଲା ଯେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ନବୀଙ୍କ ପରି ଜ୍ଞାତ ହେଉଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଯେ, ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ନବୀ ତ' ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନବୀଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଅବଶ୍ୟ ପରିଚାଳିତ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା

ଶୁଣି ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, କ'ଣ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ହୁଏ? ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଯେ, ଆଜ୍ଞା ଏହି ତ' ହୁଏ। ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ବସ୍ତୁ ଆପାଦନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଲୋକନ କରି କହିଲେ ମୁଁ ନକାଗୁରୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ଶରଣଭିକ୍ଷା କରୁଛି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡୁଛି କାଫିଲାରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ହେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ! ହର୍ମଜାନ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ବାତାଳାପ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିଜର ସ୍ୱର୍ଷ୍ଟ ଓ ରାଜକୀୟ ଆଭିଷେକମାନ ଓହ୍ଲାଇ ନ ଦେଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତା ସହିତ କୌଣସି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ସ୍ୱର୍ଷ୍ଟ ଆଭିଷେକ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତୁ ଓ ମୁକୁଟ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତା ସହିତ ବାତାଳାପ କଲେ । ହର୍ମଜାନକୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ତୁମେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ ଓ ବିଶ୍ୱାସଘାତକର ପରିଣତିକୁ କେବେ ଅବଲୋକନ କରିଛ ? ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ତାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞାଭଙ୍ଗ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକତା କରିବା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା । ସେ କହିଲା ଅଶିଷ୍ଟ ଯୁଗରେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆମ ଦୁଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା ସହିତ ନଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ କାୟା ବିସ୍ତାର କରିଥିଲି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ସମର୍ଥନ ତୁମ ସହିତ ରହିଛି ତେଣୁ ତୁମେ ଆମ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଲ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ହର୍ମଜାନକୁ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ଅଶିଷ୍ଟ ଯୁଗରେ ତୁମେ ମୋ ଉପରେ ଏଥିପାଇଁ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ରହିଥିଲା ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫାଟ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା ଏବଂ ଆଉ ଏକ ବଡ଼ କାରଣଟି ଏହା ଥିଲା ଯେ, ତୁମେମାନେ ସୁସଙ୍ଘୀତ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲ । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ପୃଥକ ପୃଥକ ହୋଇ ରହିଥିଲୁ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ପୁନଶ୍ଚ ହର୍ମଜାନକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ, ତୁମେ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଭଙ୍ଗ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିଛ ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଲ କରୁଛ । ମୁସଲମାନମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକତା କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତି କାରଣ ସେହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଣମୁସଲମାନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପଡ଼ୋଶୀ ରୂପେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ । ହର୍ମଜାନ କହିଲା ମୁଁ ଆଶଙ୍କା କରୁଛି ଯେ ଆପଣ ମତେ ଏହା କହିବା ପୂର୍ବରୁ ବନ୍ଧ ନ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ଏଥିରେ ଭୟଭୀତ ହୁଅନାହିଁ । ଏଥିରେ ହର୍ମଜାନ ପାଣି ମାଗିଲା ଏବେ ତା ପାଇଁ ପୁରୁଣା ପାତ୍ରରେ ପାଣି ଅଣାଗଲା । ହର୍ମଜାନ କହିଲା ମୁଁ ଶୋଷିଲା ପଛେ ମରିଯିବି କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ପାତ୍ରରେ ଜଳପାନ କରିବି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ତାହାର ସମ୍ମାନ, ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପାରମ୍ପାରିକ ରାଜକୀୟ ପାତ୍ରରେ ଜଳପାନ କରିବାପାଇଁ

ଜଳ ଅଣାଗଲା ସେତେବେଳେ ତାହାର ହସ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ହର୍ମଜାନ କହିଲା ଯେ, ମୁଁ ଏହି ଆଶା କରୁଛି ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଳପାନ କରିବି ବା ଜଳପାନ କରିନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମତେ ବନ୍ଧ କରାଯିବ ନାହିଁ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁ ଜଳପାନ କରିନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋତେ କଦାପି ଓ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ଷତି ପହଂଚାଇବେ ନାହିଁ । ଏହା ଶୁଣି ସେ ଜଳପାତ୍ରକୁ ଭୁମି ଉପରେ ପକାଇ ଦେଲା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୂତ ଓ ଚତୁରତାର ସହିତ ମନେ ମନେ ଏହା ଭାବିଲା ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ପାଣି ପିଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ରଖିଛି ତାହେଲେ ମୁସଲମାନମାନେ ତ' ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଜଳପାତ୍ରକୁ ଭୁମିରେ ପକାଇ ଦେଉଥିଲା । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ତାକୁ ପୁନଶ୍ଚ ଜଳ ପିଇବାକୁ ଦିଆଯାଉ ଓ ତାକୁ କଦାପି ଶୋଷିଲା ବନ୍ଧ କରନାହିଁ । ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରିବା ଓ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବା ତଥା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଯୋଗୁଁ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବାର ଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ହର୍ମଜାନ କହି ଉଠିଲା ମତେ ଶୋଷ ଲାଗୁନଥିଲା ବରଂ ମୁଁ ତ ଏହିପରି ଆଲ କରୁଥିଲି । ହର୍ମଜାନ ର:ଅ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସରଳତା ଦ୍ୱାରା ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚାତୁର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଉକ୍ତି ପରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲା ଏବଂ ମଦିନାରେ ହିଁ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା । ସୁତରାଂ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତା' ପାଇଁ ଦୁଇ ହଜାର ମାସିକ ଭତା ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଲେ । (ସିରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍..... ପୃ-୪୨୨-୪୨୫..... ବେରୁତ୍ ୨୦୦୭) (ଅଲ୍ ଅଖ୍ ବାରୁଲ୍ ଡିଫ୍ଠାଲ୍ ପୃ-୧୮୮-୧୯୦, ବେରୁତ୍ ୨୦୦୧) (ଫୁରୁହୁଲ୍ ବୁଲ୍ ଦାନ୍ ପୃ-୫୩୬..... ବେରୁତ୍ ୧୯୮୭) (ମୁଅଜ୍ ମୁଲ୍ ବୁଲ୍ ଦାନ୍ ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୯, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୩୪..... ବେରୁତ୍ ୧୯୭୭)

ଉକ୍ତଦ୍ୱାରା ଫରିଦ୍ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ହର୍ମଜାନ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ବନ୍ଦି ହୋଇ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର:ଅ ତାକୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହର୍ମଜାନ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଥିଲା । ଅତଏବ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ହର୍ମଜାନକୁ ବନ୍ଧ କରିଦିଆଯାଉ । ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ବନ୍ଧ କରିବାକୁ ନିଆଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା ହେ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ! ଆପଣ ର:ଅ ଦୟାକରି ମତେ ଚିକିତ୍ସା ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅତଏବ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ହର୍ମଜାନକୁ ଜଳପାନ କରାଯାଉ । ଯେତେବେଳେ ଜଳପାତ୍ର ତା ହସ୍ତରେ ରଖାଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ କହିଲା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଳପାନ କରୁଥିବି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ

କହିଲେ ହିଁ । ଫଳତଃ ହର୍ମଜାନ ଜଳପାତ୍ରକୁ ଜଳପାନ ନ କରି ତାହାକୁ ଫିଙ୍ଗି ଚାଲିଲା ଏବଂ କହିଲା ଆପଣ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କରନ୍ତୁ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସମୟ ଦେଉଛି ଏବଂ ଦେଖୁଛି ତୁମେ ଏଭଳି କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଛ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତା'ଠାରୁ ତରବାରୀ ଦୁରେଇ ନିଆଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା ଅଶହଦୁ ଅନ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଲ୍ଲୁ ଝୁହଦୁଲ୍ଲା ଶରିକା ଲହୁ ଝୁ ଅନ୍ଲା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲୁ ଝୁ ରସୁଲ୍ଲୁ ଅର୍ଥାତ ସେ କଲ୍ ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଭକ୍ତ ଓ ରସୁଲ୍ ଅଟନ୍ତି । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ହର୍ମଜାନକୁ ପଚାରିଲେ ତୁ ପୂର୍ବେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଲୁ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତତେ ଇସଲାମ୍ ପ୍ରତି ଡାକିଲା ଦେଲି ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରେ ହର୍ମଜାନ କହିଲା, ଯେ ହେ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ! ମୁଁ ଭୟଭୀତ ଥିଲି ଯେ, ଲୋକମାନେ ମୋ ସମ୍ପର୍କରେ ଏପରି ନ କୁହନ୍ତୁ ଯେ, ମୁଁ ତରବାରୀ ଭୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିନେଇଛି ବୋଲି କାରଣ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ସେତେବେଳେ ତରବାରୀ ରହିଥିଲା । ମୁଁ ତରବାରୀ ଭୟରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲି । ଏହାପରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ହର୍ମଜାନ ଠାରୁ ଇରାନ ସେନା ବିପକ୍ଷରେ ସୈନ୍ୟ ଚାଳନା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡୁଥିଲେ ଏବଂ ସେହି କ୍ରମେ ସୈନ୍ୟ ଚାଳନା କରୁଥିଲେ । (ଅଲ୍ ଇକ୍ ଦୁଲ୍ ଫରିଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୪, ... ବେରୁତ୍ ୧୯୯୯) ଏହାପରେ ହର୍ମଜାନ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଏ ଯେ, ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ତରେ ହର୍ମଜାନର ହାତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଜରତ୍ ମୁସଲିମ୍ ମତ୍ତ୍ୱ ର:ଅ ଉକ୍ତ ସନ୍ଦେହକୁ ସଠିକ୍ ବୋଲି ମନେ କରିନଥିଲେ । ଅତଏବ ହଜରତ୍ ମୁସଲିମ୍ ମତ୍ତ୍ୱ ର:ଅ କସ୍ ସାସ୍ (ପ୍ରତିଶୋଧ) ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲ୍ କରମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଅଣାଗଲା ଯିଏ ଜଣେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ କରିସାରିଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସୀକାରୀଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ରାଜତ୍ୱର ନାଗରାକ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧ କରିଦେଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ ଯାହା ସହିତ ରୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା ତାହାକୁ ବନ୍ଧ କରିଦେଇଥିଲା । ତେଣୁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ରୁକ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣକାରୀ ତଥା ରକ୍ଷାକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ରୁକ୍ତି ତାହାକୁ ବନ୍ଧ କରାଯାଉ ଏଣୁ ଏହାର ଶାସ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ସେହି ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ବା ନାହିତ କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହିପରି ତରବାରୀ ହଜରତ୍ ଅଲୀ ର:ଅଙ୍କ

ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଜଣେ ମୁସଲମାନ, ଜଣେ ଜିମି (ଅର୍ଥାତ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ମୁସଲମାନ ଦେଶରେ ଶରଣ ନେଇଥିବା ଶରଣାର୍ଥୀ) ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବନ୍ଧ କରିଦେଲେ ତେବେ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଉକ୍ତ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସେ କାହିଁକି ଏପରି କଲେ । କିଛି ଲୋକ ଏହା କହିଥାନ୍ତି ଯେ ହଦାସରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରହିଛି ଲା ଯୁକ୍ତଲୁ ମୁମିନୁନ୍ ବିକାଫିରିନ୍ ଅର୍ଥାତ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀକୁ ଅବିଶ୍ୱାସୀକାରୀ ବଦଳରେ ନାହିତ ହେବନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଦିସକୁ ଦେଖିବା ପରେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ହଦିସରେ ପ୍ରକୃତ ଶବ୍ଦ ଏପରି ରହିଛି ଲା ଯୁକ୍ତଲୁ ମୁମିନୁନ୍ ବିକାଫିରିନ୍ ଝୁଲା କୁ ଅହଦିନ୍ ଫି ଅହଦିହି ଉକ୍ତ ହଦାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ ଝୁଲା କୁ ଅହଦିନ୍ ଫି ଅହଦିହି ର ମୂଳ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିଦେଇଥାଏ ଯେ ଯଦି ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହୁଏ କି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବଦଳରେ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେପରି ନାହିତ ନ ହେଉ ତେବେ କୁ ଅହଦିନ୍ର ଏହି ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଝୁଲାକୁ ଅହଦିନ୍ ବିକାଫିରିନ୍ କୌଣସି ରୁକ୍ତି ରକ୍ଷାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବଦଳରେ ନାହିତ ନ କରାଯାଉ । କିନ୍ତୁ ଏହା କଦାପି ସ୍ୱୀକାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଅଥଚ ଏଠାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀରୁ ଯଥାର୍ଥ ମହାରିବେ କାଫିର୍ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନା କି ସାଧାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସୀକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି । ତତ୍ପରମ୍ପରା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ଜିମି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତଥା ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତା ବଦଳରେ ନାହିତ ହେବନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ସାହାବାମାନଙ୍କ ପଦ୍ମକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ତେବେ ତହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରତିତ ହେଉଛି ଯେ ସାହାବାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଣମୁସଲମାନଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲେ । ଅତଏବ ତରବାରୀରେ ଉମର୍ କିନ୍ ହୁର୍ମଜାନ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ବନ୍ଧର ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କୁହନ୍ତି । ହୁର୍ମଜାନ ଜଣେ ଇରାନୀୟ ଅଧିପତି ଓ ଅଗ୍ରୀ ପୂଜକ ଥିଲେ । ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫା ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ହତ୍ୟା କ୍ଷତ୍ରିୟ ରଚିଥିବା ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରାଯିବା ପରେ ଏହା ଉପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ନ କରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ଭାବେ ବିନ୍ ଉମର୍ ବିନ୍ ଉତ୍ତେକିତ ହୋଇ ତାହାକୁ ବନ୍ଧ କରିଦେଲା । ଇରାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଦିନା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଳାମିଶା ତଥା ସଲାହ୍ ସୁତରା ରହିଛି ଯେପରି ନିୟମ ରହିଛି ଯେ, ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ଯାଇ ନାଗରିକତା ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଦିନେ ଫିରୋଜ୍ ନାମକ ହତ୍ୟାକାରୀ, ଯିଏ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଥିଲା ସେ ମୋ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଭେଟ ହେଲା ଏବଂ ତା' ନିକଟରେ ଛୁରାଟିଏ ଥିଲା ଏବଂ ଯାହାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ମୋ ବାପା ସେହି ଛୁରାଟିକୁ ଧରିନେଲେ ଏବଂ ତା'କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ,

ଏହି ଦେଶରେ ତୁ ଉଚ୍ଚ ଛୁରୀ ସାହାଯ୍ୟରେ କି କାମ କରୁ? ଅର୍ଥାତ ଏହି ଦେଶ ତ' ଶାନ୍ତିର ଦେଶ, ଏହି ଦେଶରେ ଏଭଳି ଅସ୍ତର (କ'ଣ ବା) ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି? ସେ କହିଲା ଯେ, ମୁଁ ଉଚ୍ଚ ଛୁରୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ଓଟ ଘଡ଼ାଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁହେଁ ପରସ୍ପର ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାର ଦେଖିନେଲା ଏବଂ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଯେତେବେଳେ ଶହୀଦ୍ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା ଯେ, ମୁଁ ସ୍ୱୟଂ ଏହି ଛୁରୀଟିକୁ ହର୍ମଜାନଙ୍କୁ ଧରାଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲି । ହର୍ମଜାନର ପୁତ୍ର କହିଲେ ହଜରତ୍ ଉବେଦୁଲ୍ଲାଃ ଯିଏ କି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସାନ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେ ମୋ ପିତାକୁ ବନ୍ଧ କରିଦେଲା । ହଜରତ୍ ଉସ୍ମାନ୍ ର:ଅ ଯେତେବେଳେ ଖଲିଫା ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ହର୍ମଜାନର ପୁତ୍ରକୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ଉବେଦୁଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଧରି ତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ, ହେ ମୋର ସୁପୁତ୍ର! ଏ ହେଉଛି ତୁମ ପିତାଙ୍କର ହତ୍ୟାକାରୀ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ତୁମେ ଯାହା ବି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତୁମକୁ ତାହାର ଅଧିକାର ରହିଛି ତେଣୁ ତୁମେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଅ ଅବା ବନ୍ଧ କର । ସ୍ୱତରା ମୁଁ ତାହାକୁ ଧରି ନେଲି ଏବଂ ସହରରୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ଚାଲିଗଲି ବାଟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବି ମତେ ଦେଖୁଥିଲା ସେ ମୋ ସପକ୍ଷରେ ହିଁ କହୁଥିଲା କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରୁନଥିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମତେ କେବଳ ଏତିକି ନିବେଦନ କରୁଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବି ଅର୍ଥାତ କ୍ଷମା ଦେବି । ଅତଏବ ମୁଁ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସମୋଧିତ କରି କହିଲି କ'ଣ ମୋ ବାପାଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ମୋର ଅଧିକାର ନାହିଁ? ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ହିଁ ତୁମର ଏହି ଅଧିକାର ରହିଛି ତୁମେ ଚାହୁଁଲେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବ । ପୁନଶ୍ଚ ଉବେଦୁଲ୍ଲାଃ ଜିଜ୍ଞାସାବାଣୀ କଲେ ଯେ, ସେ ଏଭଳି ଜପନ୍ୟ ଅପରାଧ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନତୋର ହୋଇଗଲା ଅର୍ଥାତ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ ଅର୍ଥାତ ଉବେଦୁଲ୍ଲାଃ ସେ କଥା ମାନିନେଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମକୁ କ୍ଷମା ଦେଉଛି । ମୁସଲମାନମାନେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସରେ ମତେ ନିଜ କାନ୍ଧ ଉପରେ ଟେକିନେଲେ ସେହି ଆନନ୍ଦରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଶପଥରେ ମୁଁ ନିଜ ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚିଲି ଅର୍ଥାତ ଲୋକମାନେ ମତେ କାନ୍ଧରେ ବସାଇ ନିଜ ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ମତେ ଭୂମି ଉପରେ ପାଦ ରଖିବାକୁ ଦେଉନଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଏହି ନୀତି ରହିଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଅଣମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା

କରିଥିବା ହତ୍ୟାକାରୀ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ଜଣେ ଯେ କୌଣସି ଅସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ବି ତା'ର ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ, ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ଏବ ଗିରଫ କରିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିବା ପ୍ରଶାସନର ହିଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା । ଯେପରି ହତ୍ୟାକାରୀ ଏଠାରେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଯଦି ଅଣମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତା ତେବେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନ ହତ୍ୟାକାରୀ ସହିତ ସମାନ ଆଚରଣ କରାଯାଇଥାନ୍ତା । ଅର୍ଥାତ ତାହାକୁ ସେହିପରି ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥାନ୍ତା ଯେପରି କି ଜଣେ ଅଣମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ରୁକ୍ନି ହୋଇଥିବା ସମୟରେ । ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କ ଗିରଫକାରୀ ଓ ତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କାରୀ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ଅଧିକାର ରଖିନଥାଏ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସରକାର ହିଁ ସେଥି ପାଇଁ ମୁତୟନ । କାରଣ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ, ଉବେଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମରୋଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି ମଧ୍ୟ ହଜରତ୍ ଉସ୍ମାନ୍ ର:ଅ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଓ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ହଜରତ୍ ହର୍ମଜାନଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ହାତରେ ଟେକି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯାହା ଆଚରଣ କରିବା କଥା କରିପାର । ହର୍ମଜାନର କୌଣସି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ତା ଉପରେ ମୋକଦ୍ଦମା କରିନଥିଲେ ଓ ନା ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଏହି ସନ୍ଦେହର ନିବାରଣ ହୋଇଗଲା । ଯେପରି ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ ସାନି ର:ଅ କୁହନ୍ତି ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାପାଇଁ ହତ୍ୟାକାରୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ବା କରିଦେବା ଉଚିତ । ଯେପରିକି ହଜରତ୍ ଉସ୍ମାନ୍ ର:ଅ କରିଥିଲେ । ଏଣୁ ଏହା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏକ ଆଶିଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ ତେଣୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଆ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାପାଇଁ ଅଧିକାର ଦେଇଛି । ଜାତି ନିଜର ଏତିହ ସଂସ୍କୃତି ତଥା ପରମ୍ପରା ତଥା ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ପଦ୍ଧି ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତହିଁରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହର ଅବକାସ ନାହିଁ ବା ସେଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅବକାଶ ନାହିଁ । ଏହି ଉଭୟ ପଦ୍ଧି ହିଁ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉପାଦେୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଆଲୋଚ୍ୟ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚାଟି ବତର୍ମନା ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଏହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଇନ୍ ଶାଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆଗାମୀ

ଖୁତ୍ବାରେ ଆଲୋଚନା କରିବି ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେତେକ ମୃତକମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ନମାଜ ଜୁମା ପରେ ଏହି ମୃତକମାନଙ୍କର ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ ପଢ଼ାଇବି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ମୃତକ ହେଲେ ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗତା ପ୍ରଫେସର ସୟେଦ୍ୱାଃ ନସିମ୍ ସଇଦ୍ ସାହେବ । ସ୍ୱର୍ଗତା ମୁହମ୍ମଦ୍ ସଇଦ୍ ସାହେବଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଗବେଷକ ହଜରତ୍ ଅଲ୍ହାଜ୍ ହାଫିଜ୍ ଡାକ୍ତର ସୟେଦ୍ ଶଫିଉଦ୍ଦୀନ୍ ସାହେବଙ୍କର ସୁପୁତ୍ରୀ ଥିଲେ । ବିଗତ ଦିନରେ ୮୮ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପାକିସ୍ତାନରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଛି । ଇନ୍ମା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ମା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍ । ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ପିତା ହଜରତ୍ ଅଲ୍ହାଜ୍ ହାଫିଜ୍ ଡାକ୍ତର ସୟେଦ୍ ଶଫିଉଦ୍ଦୀନ୍ ସାହେବ ଦେହଲଘ୍ୱିର ଜଣେ ଗବେଷକ ଥିଲେ । ସେ ଅନେକ ପୁସ୍ତକର ରଚୟିତା ଜଣେ ଉକୃଷ୍ଟ ବକ୍ତା, ବାକପତ୍ନୀ ଗବେଷକ ତଥା ଜଣେ ଉଚ୍ଚମାନର ସାମ୍ବାଦିକ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଦିଲ୍ଲୀରେ ସେ ୧୬ଟି ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଶଫିଉଦ୍ଦୀନ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ୧୨ ବୟସରେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କର ବୟତ କରିଥିଲେ । ସେ ଉପମହାଦେଶର ପ୍ରଶିକ୍ଷ ସୂଫି ଶାୟିର (କବି) ଏବଂ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଖାଜା ମାର୍ ଦର୍ ସାହେବଙ୍କ ବଂଶର ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ହଜରତ୍ ମାର୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ନାସିର୍ ନଓ୍ୱାବ୍ ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରାୟଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଶଫିଉଦ୍ଦୀନ୍ ସାହେବ ସମ୍ପର୍କରେ ହଜରତ୍ ଅମାଜାନଙ୍କର ଭଣଜାର ଥିଲେ । ୧୯୫୭ ମସିହାରେ ସମ୍ମାନନୀୟ ସଇଦ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ସର୍ବଜ୍ଞାନିୟର ଲାହୋର ଛାଡ଼ଣାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗତା ପ୍ରଫେସର ସୟେଦ୍ୱାଃ ନସିମ୍ ସଇଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ବିବାହ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ରୀ ଖାଲିଦ୍ ସାହେବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ମୋ ଆଇମା ମୋ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କର ନିର୍ବନ୍ଧ କରିବା ସମ୍ଭବରେ ଧର୍ମ ପରାୟଣତା ସର୍ତ୍ତ ରଖିଥିଲେ । ସେ କେବଳ ଏତିକି ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ପୁତ୍ର କେବଳ ୨୨/୨୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏଭଳି କାଏଦ୍ ଅଛନ୍ତି ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ହଜରତ୍ ମୁସ୍ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ତହିଁରେ ତିଳେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ଜଣେ ଯମାତ୍ତର କାଏଦ୍ ଓ ସେ ଯମାତ୍ତର ପିଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଣ ସଂଚାର କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ ଅର୍ଦ୍ଧମୃତ୍ୟୁ ଅବସ୍ଥାରୁ ଯମାତ୍ତକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା କେବଳ କାଏଦ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅହେମଦ୍ ସଇଦ୍ ଓ ତାଙ୍କର ଚାରି ପାଠକଣ ସହାୟକଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ହେଲା । ହଜରତ୍ ମୁସ୍ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ ତାଙ୍କର ମାନବ ସେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି ଯେ ଗତ ନଇବତ୍ତାରେ କାଏଦ୍ ସାହେବ ଅସାଧାରଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ବିଶେଷ କରି ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସେ ପ୍ରଶଂସା ଯୋଗ୍ୟ । ହଜରତ୍ ମୁସ୍ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ ନସିମ୍ ସଇଦ୍

ସାହିବାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି କଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନସିମ୍ ସଇଦ୍ ସାହେବଙ୍କ ମାତାଶ୍ରୀ ନିଜ ଝିଅର ନିର୍ବନ୍ଧ କାଏଦ୍ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ କରିଦେଇଥିଲେ । ନସିମ୍ ସଇଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ଚାରୋଟି ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇଜଣ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ସେବାର ପରମ୍ପରା ୧୯୫୪ ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସୟଦା ଛୋଟି ଆପାଙ୍କ ସହିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୫ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୬୧ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସେବା ଅଭ୍ୟାସତ ରହିଥିଲା । ସଇଦ୍ ସାହେବ ସେନାରେ ଥିଲେ, ସେନାରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବଦଳି ଲାଗି ରହିଥିଲା ତେଣୁ ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ସହରକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ । ବଦଳି ହେବା ସମୟରେ ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ସହରରେ ତାଙ୍କୁ ସେବାର ସୁଯୋଗ ଅର୍ଥାତ ଯମାତ୍ତର ସେବା କରିବାର ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସ୍ୱୟମ୍ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତା ନାରୀ ଥିଲେ । ଜ୍ଞାନୀ ମହିଳା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ୨୦ଟି ଲେଖନୀ ରହିଛି ଯହିଁରେ ଅବତାରମାନଙ୍କ ଗଳ୍ପ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ରହିଛି । ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ରୀ ହାମିଦା ଗୟୁର୍ ମନାମନ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ ମୋର ମାତା ଉପାସନା ପ୍ରାୟ, ନୈଷିକା, ବଳିଦାନକାରିଣୀ, ପ୍ରେମ ଓ ବିନିତ ସ୍ୱଭାବ ସନ୍ତାନବସ୍ତୁ ମହିଳା ତଥା ଆର୍ତ୍ତ ଓ କୋହଭରା କଣ୍ଠରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ମହିଳା ଥିଲେ । ସେ ତହଜୁଦ୍ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ ସାନି ର:ଅଙ୍କ ଠାରୁ ନେଇ ଏଯାବତ୍ ଚାରି ଖଲିଫା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା । ଯମାତ୍ତର ସେବା କରିବାକୁ ସେ ସର୍ବଦା ତତ୍ପର ରହୁଥିଲେ । ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋର ସାକ୍ଷାତ ତ ହୋଇନଥିଲା କିନ୍ତୁ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଭାବାବେଗର ସେ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ସର୍ବଦା । ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଓ ମତେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିଜର ପତ୍ର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଛି ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ରରେ ଅସାଧାରଣ ଭାବବେଗର ପରିପ୍ରକାଶ ହେଉଥାଏ । ସେ କେବଳ ନିଜ କଥାରେ ସିମାତ ରହୁନଥିଲେ ବରଂ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରୂପାନ୍ତର କରି ଦେଖାଉଥିଲେ ଯେ, ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ତାଙ୍କର କିଭଳି ନୈଷିକ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନିତ କରନ୍ତୁ ।

ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ଜୈଷ୍ଠପୁତ୍ର ଖାଲିଦ୍ ସଇଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମ ମାତା ଆମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କୁ ନିଜର ବନ୍ଧୁ କରିନିଅ । ହଜରତ୍

ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କର, ସେ ସ୍ୱାମୀ ମଧ୍ୟ ଏପରି କଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିପ୍ରତି ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରୁଥିଲେ । ହଜ୍ଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ନିବିଡ଼ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ । ପିଲାଟି ଦିନୁ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗତା ଆମମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମୀୟ ନୀତି ନିୟମ ଉପରେ ନିୟମିତ ରୂପେ ଅନୁସରଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପ୍ରତି ଆହ୍ୱାନ ଦେଉଥିଲେ । ବାଟରେ ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେବା କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସର୍ବଦା ସରଳତାର ମାର୍ଗ ବାଡ଼ିଦିଅ । ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ରହୁଥିଲା ସେ କହୁଥିଲେ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ କରିବା ପରେ ହିଁ ଘର ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କର । ସେ ଦୈନିକ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ କରିମର ଆବୃତ୍ତି କରୁଥିଲେ । ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତିଲାଓଡ଼ କରିବାପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରୁଥିଲେ । ଦାଓତେ ଇଲ୍ଲୁହ୍ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ବ୍ୟଗ୍ର ଓ ତପ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧନ ଦରିଦ୍ର ସହିତ ସେ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରିବାକୁ ପ୍ରବତ୍ତାପ ଥିଲେ । ଜ୍ଞାନ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବାପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉପାଦେୟ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଯେ, ସର୍ବଦା ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଅ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ଅନିଷ୍ଟ କାମନା କରନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତିଥ୍ୟତା ଭାବ ଅର୍ଥାତ ଅତିଥି ସକାର କରିବାର ଗୁଣ ଭରପୁର ରହିଥିଲା । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପୂଣ୍ୟାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଅଭ୍ୟାହତ ରଖିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ଜର୍ମାନୀର ଦାଉଦ୍ ସୁଲୈମାନ୍ ବଟ୍ ସାହେବଙ୍କର । ୪୬ ବର୍ଷ ବୟସରେ କର୍କଟ ରୋଗ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ନିଧନ ହୋଇଛି । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲୈହେ ରାଜେଉନ୍** । ତାଙ୍କର ଜେଜେଙ୍କ ବାପା ହଜ୍ଜରତ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲ ହକିମ୍ ବଟ୍ ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ବଂଶରେ ଅହେମଦିୟତ୍ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା । ତାଙ୍କ ଜେଜେ ହଜ୍ଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ସାହାବି ଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଧବା ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଓ ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସମାରା ଦାଉଦ୍ ସାହେବା କୁହନ୍ତି ମୋ ସ୍ୱାମୀ ସର୍ବଦା ଯମାତର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତପ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ସେ ସର୍ବଦା ଏହି ପ୍ରୟାସରେ ରହୁଥିଲେ ଯେ, କିପରି ଯମାତର ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବେ । ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ଧର୍ମକୁ ସାଂସାରିକତା ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବାର ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରସନ୍ନ ଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା । ଦାନ

ଦକ୍ଷିଣାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଅଂଟା ଭିତୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ଜର୍ମାନୀରେ ମଧ୍ୟ ହିଫାଜତେ ଖାସ୍ ତୃପ୍ତିରେ ମୃତୟନ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦଳର ସଦସ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗତ ସୁଲୈମାନ୍ ବଟ୍ ସାହେବ ପ୍ରସନ୍ନଚିତର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱର ସହିତ ତୃପ୍ତି ଦେଉଥିଲେ । ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ ଆବୃତ୍ତି କରୁଥିଲେ । ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅବଲୋକନ କରିଛି ଯେ, ସେ ସର୍ବଦା ବହୁତ ଖୁସିର ସହିତ ନିଜର ତୃପ୍ତି ଦେଉଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହାସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୂଣ୍ୟାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଅଭ୍ୟାହତ ରଖିବାପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ସମ୍ମାନନୀୟା ସ୍ୱର୍ଗତା ଜାହିଦ୍ ପରଓନ୍ ସାହେବଙ୍କର । ସେ ଗୁଲାମ୍ ମୁସ୍ତଫା ଆଓ୍ୱାନ୍ ସାହେବଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ଯିଏକି ସିଆଲକୋଟ୍ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ତପଲ ଅଂଳର ଅଧିବାସୀଙ୍କ ଥିଲେ । ୬୧ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଛି । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲୈହେ ରାଜେଉନ୍** । ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ରୀ ହିବତୁଲ୍ କଲିମ୍ ସାହେବା ଯିଏକି ବଶ୍ୱକର ତସ୍ତାନ ରଖିଆରେ ମୃତୟନ ଥିବା ଆମ ମୁବଲିଗ୍ ସିଲସିଲା ସମ୍ମାନନୀୟା ଜମିଲ୍ ତବସ୍ତୁମ୍ଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି ମୋର ସ୍ୱର୍ଗତା ମାତାଶ୍ରୀ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଜନ୍ମଗତ ଅହେମଦୀ ଥିଲେ ଓ ଓସିୟତ୍ କରି ଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ବଂଶରେ ଅହେମଦୀୟତ ତାଙ୍କ ପିତାମହ ଦିଓନ୍ ବଖ୍ଶ ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଥିଲା । ସେ କୁହନ୍ତି ଯେବେଠାରୁ ମାତେ ଜ୍ଞାନ ଆସିଲାଣି ସେବେଠୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେବେ ହେଲେ ନମାଜ୍ ତହ୍ଜୁଦ୍ ଛାଡ଼ି ଥିବାର ଦେଖିନାହିଁ । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରୁଥିଲେ । ଯମାତ୍ ଓ ଖୁଲାଫତେ ଅହେମଦିୟା ସହିତ ତାଙ୍କର ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା । ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଓ ଚାରିଜଣ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି । ତିନି ଜାଣ୍ ଓକ୍ଫେ ଜିନ୍ଦଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଦୁଇଜଣ ଝିଅ ମୁବଲିଗ୍ଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ହୋଇଛନ୍ତି । ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ଦେଶ ବାହାରେ ରହୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ନିଜ ମାଆଙ୍କ ଅନ୍ତେଷ୍ଟିକ୍ରମରେ ସେମାନେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିନାହାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପୂଣ୍ୟାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଅଭ୍ୟାହତ ରଖିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ଲଣ୍ଡନର ସମ୍ମାନନୀୟା ରାନା ଅବଦୁଲ୍ ଓହିଦ୍ ସାହେବଙ୍କର । ସେ ଅବଦୁଲ୍ ହକ୍ ସାହେବ ତହ୍ସିଲ୍ ଜଡ଼ାନଓ୍ୱାଲା, ଜିଲ୍ଲା- ଫୈସ୍ଲାବାଦ୍ଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଗତ ଜୁନ୍

ମାସ ୨୬ ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କର ହୃଦୟାତ ଯୋଗୁଁ ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଛି । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲୈହେ ରାଜେଉନ୍** । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସେ ଓସିୟତ କରିଥିଲେ ଅନ୍ୟାଲ୍ଲାଃ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତିତ ଜିୟାଫତ୍ (ଅତିଥି ସକାର ବିଭାଗର) ସେକ୍ରେଟାରୀ, ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲ୍ ମସଜିଦ୍ ଫଜଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲ୍ ଏବଂ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜିୟାଫତ୍ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରି ଆସୁଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମି କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଓ ଆନନ୍ଦ ସହକାରେ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପୂଣ୍ୟାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଅଭ୍ୟାହତ ରଖିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ଅଲ୍ହାଜ୍ ମୀର୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଲୀ ସାହେବଙ୍କର । ସେ ଜମାଆତେ ଅହେମଦିୟା ବାଲାଦେଶର ପୂର୍ବତନ ଅମୀର ଥିଲେ । ୮୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଛି । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲୈହେ ରାଜେଉନ୍** । ସ୍ୱର୍ଗତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ ସ୍ଥାନୀୟ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଯମାତରେ ଅନେକ ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ । ୧୯୯୭ ମସିହାରୁ ୨୦୦୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲାଦେଶର ଜାତିୟ ଅମୀର ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇ ଆସିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ରିସ୍ତାନାତା ବିଭାଗର ସେକ୍ରେଟାରୀ ଓ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତବ୍ଲିଗ୍ରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୩ ମସିହାରୁ ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡାକାର ଅମୀର ଯମାତ୍ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଯମାତ୍ ଅହେମଦିୟା ବାଲାଦେଶର ବେଶ୍ ଉନ୍ନତା ଲାଭ କରିଥିଲା । ବିଶେଷ କରି ଯମାତର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ସାଧନ ହୋଇଥିଲା । ସେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମିଶନ୍ ହାଉସ୍ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ମସଜିଦ୍ ଆଦି ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୈଷ୍ଠିକ, ଧାର୍ମିକ, ତହ୍ଜୁଦ୍ ପାଠକାରୀ, ସହାନୁଭୂତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ଦୁଆ କାରୀ ଓ ଦରିଦ୍ର ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଥିଲେ । ସର୍ବଦା ଅର୍ଥ ଦାନରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ସେ ଅନେକ ସୁଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଖୁଲାଫତର ପାଗଲପ୍ରେମୀ ଥିଲେ । ଜଣେ ସକ୍ରିୟ ସେବକ ଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ରହିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପୂଣ୍ୟାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଅଭ୍ୟାହତ ରଖିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି ଯେ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ ମୁଁ ନମାଜ୍ ଜମା ପରେ ପାଠ କରାଇବି ।

ପୃଷ୍ଠା- ୧୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଦଫ୍ତରକୁ ଆସିଲେ । ଜର୍ମାନୀର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶିଦ୍ଧ ଖବର କାଗଜ "DIE ZEIT News Paper" ର ଅନ୍ତର୍ଲାଇନ୍ ଏଡିଟର ପତ୍ରକାର ତାହେର୍ ଚୌଧୁରୀ ସାହେବ ହଜ୍ଜର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ Interview ନେବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

ତାହେର୍ ଚୌଧୁରୀ ସାହେବ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଅହେମଦୀ ଯୁବକ ଏବଂ ଯୁନିଭର୍ସିଟିରେ ଜର୍ମାନିଜିମ୍ ଶିକ୍ଷା ଆହାରୋଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ "DIE ZEIT News Pa- per" ରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଅନେକ ରାଜନେତା, କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ ଏବଂ ସାମାଜିକ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ Interview ନେଇସାରିଛନ୍ତି ।

"DIE ZEIT News Paper" ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ଏହା ୧୯୪୬ ମସିହା ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁବାର ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛି । ପୂର୍ବତନ ଚ୍ୟାନ୍ସେଲର୍ ଶିମଟ୍ ଏହି ଖବରକାଗଜର ପ୍ରକାଶକ ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ଜଣେ ଇଟାଲୀୟ ପତ୍ରକାର ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଏଡିଟର ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଖବର କାଗଜଟି ହାରାହାରି ପାଠକକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ବିକ୍ରୀ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହାକୁ ପତ୍ରପତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି । ଦେବ୍ ଲକ୍ଷ ମିଲିୟନ୍ ଏବଂ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଲାଇନ୍ ଏଡିଟରକୁ ଇଂଟରନେଟ୍ ଯୋଗେ ଦେଖୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ପାଠ ମିଲିୟନ୍ ।

ଜର୍ମାନିଷ୍ଟ ତାହେର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ହଜ୍ଜର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଗୋଟରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ରଖିଲେ ଯେ, ଆଜିକାଲି ଇସ୍ଲାମ୍ରେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥା ରହିଛି ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର କ'ଣ ରାୟ ରହିଛି ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ୍ରେ ଅବନତୀର ମୂଳ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ହଜ୍ଜର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:

ଇସ୍ଲାମ୍ରେ ଅବନତୀର ମୂଳକାରଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ଇସ୍ଲାମ୍ରେ ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଯୁଗକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ହଜ୍ଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଭୃଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିବା ଜାତିକୁ ଠିକ୍ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣିଷ ବନାଇଲେ । ଯେମିତି କି ହଜ୍ଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଶୁରୁ ମଣିଷ ବନାଇଲେ, ପୁଣି ଶିକ୍ଷିତ ମଣିଷ ବନାଇଲେ ପୁଣି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଇଶ୍ୱର ଭକ୍ତ ମଣିଷ ବନାଇଲେ ଫଳତଃ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରକୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ଲାଗିଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଲେ ଯେ, ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଯୁଗ ଆସିବାକୁ ଅଛି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ

ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ, ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ନବାର ସେହି ପୂର୍ବଭଳି ହୋଇଯିବ ବରଂ ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁଠି ଇସ୍ଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ସେଠି ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ ଆନରେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ ଏହି ଶିକ୍ଷାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବୁଝାଉଥିବା ଲୋକ, ଏହାକୁ ବତାଉଥିବା ଯେଉଁ ଓଲଟାମାଲଟା ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭଳି ଯୁଗ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଆସିବେ ଯିଏ ପୁଣି ଇସ୍ଲାମକୁ ପୂର୍ନବାର ଏ ସଂସାରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ, ବିଶ୍ୱାସକୁ ଏ ସଂସାରରେ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ ଆକାଶର ସୁରେୟା ନକ୍ଷତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିବ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ସେଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଏ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଚାଣି ଆଣିବେ ।

ତେବେ ଆଜି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୟନୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଅଛି ତାହା ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ହୋଇଅଛି । ଏହାର ଉପଚାର ମଧ୍ୟ ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସ ବତାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଏମିତି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ହେବ ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ସୁଧାରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଇମାମ୍ ମୋହମ୍ମଦ ଆସିବେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମାନି ନେବ ଓ ତାଙ୍କୁ ମୋର ସଲାମ୍ ପହଞ୍ଚାଇବ । ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରି ଯିବ ଅନ୍ୟଥା ତୁମର ଅବସ୍ଥା ଦିନକୁ ଦିନ ଖରାପ ହେବ । ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଖରାପ ହେବା ବିଷୟରେ ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସ ଏକଥା କହିଥିଲେ: “ମୋ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ଆସିବ ଯେଉଁଭଳି ଅବସ୍ଥା ବନୀ ଇସ୍ରାୟିଲଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କର ସମାନତା ଏମିତି ହୋଇଯିବ ଯେମିତି ପାଦରେ ପିନ୍ଧା ଯାଉଥିବା ଗୋଟିଏ ପାଦର ଜୋତା ଅନ୍ୟ ପାଦର ଜୋତା ସହିତ ସମାନ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର (ବନୀ ଇସ୍ରାୟିଲ ର) କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ମାଆ ସହିତ ଅସଦାଚାରଣ କରିଥିବ ତାହେଲେ ମୋ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି କୁକର୍ମ କରୁଥିବା ଅଭାଗା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବେ ।” ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ କରିନିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଚାରିତ୍ରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ, ଧାର୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏତେମାତ୍ରାରେ ବିଗିଡ଼ି ଯିବ ଯେ, ଯାହାର କୌଣସି ସୀମା ନଥିବ ।

ହଜ୍ରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯାହାକୁ ଆସିବାର ଥିଲା ଯଦି ତାଙ୍କୁ ମାନି ନେବ ତାହେଲେ ବଂଚି ଯିବ । ଆଜି ଆମେ ଏହା ହିଁ

ଅବଲୋକନ କରୁଅଛୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫିର୍କା ଯଦି ଚରମପନ୍ଥୀ ବା ସନ୍ତାସବାଦର ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଉଛି ତାହେଲେ ସେ ନିଜର କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାସବାଦୀଙ୍କର ସମର୍ଥନ କରୁଅଛି କେବଳ ଅହେମଦିୟାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯମାତ୍ ଅହେମଦିୟା ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କରେନାହିଁ । ଆମ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଛି ଆମେ ତାହାକୁ ସହି ନେଉଛୁ ଏବଂ ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରର ପ୍ରତିବଦଳରେ ଆମେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇଥାଉଁ ଓ ଦୁଆ ଦେଇଥାଉଁ ଏବଂ ସାହାସର ସହିତ ଏହାକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିଥାଉଁ । ଅତଏବ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଆଁ ହଜ୍ରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ବିଗିଡ଼ି ଯାଇଛି ଓ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ଯାହାକୁ ଆସିବାର ଥିଲା ସେ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ଆସି ଏ ସଂସାର ବାସୀଙ୍କୁ ବତାଇ ଦେଲେ ଯେ, ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ଲାମ୍ କ'ଣ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ନ ମାନିଛନ୍ତି ଏମାନେ ବିଗିଡ଼ି ଚାଲିବେ । ଏ କଥା ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ଇଂଚରଭ୍ୟୁ ଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଇସାରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ମୋ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବତାଇ ସାରିଛି । ଆମେରୀକାରେ ମଧ୍ୟ, ଆୟାରଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଯୁକେରେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା କହିସାରିଛି । ମୋର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ବାତାଁ ରହିଛି ଯେ, ଏହି ମୁସଲମାନମାନେ ଦିନକୁ ଦିନ ବିଗିଡ଼ି ଚାଲିବେ । ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏହିଭଳି ବିଗିଡ଼ି ଚାଲିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିଥିବା ସୁଧାରକଙ୍କୁ ନ ମାନିଛନ୍ତି ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣକ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ମତରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା କ'ଣ ରହିଛି ?

ଏଥିରେ ହଜ୍ରତ୍ ଅନସ୍ୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ: ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ, ଆପଣ ଏ କଥା ଜାଣିବା ଉଚିତ କ'ଣ ସବୁ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ରହିଛି । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ଏବେ ଏବେ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରିଛି ଯେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଭୃଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛନ୍ତି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଶିକ୍ଷା ନୁହେଁ । ବିଗତ ଦିନ ଦାଉଦ୍ ନେତା ଏହି ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ, ଚାରିପାଠ ଦିନ ପୂର୍ବେ ଏ ବୟାନ ଆସିଥିଲା ଯେ, ଇସ୍ଲାମ୍ ହେଉଛି ଜିହାଦ୍ ଓ ସନ୍ତାସବାଦର ଧର୍ମ ଓ ଏଥିରେ ପ୍ରେମ, ସ୍ନେହ ଏବଂ ଭାଇଚାରାର କୌଣସି ବି କଥା ନାହିଁ । ତେବେ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜି ଥାଏ । ଯାହା ଏବେ ଘଟୁଅଛି । ସାଉଦୀ ଆରବକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପଟେ ସେ ଦାବି କରୁଛି ଯେ, ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲାକ୍ ଘରର ମୁତଫ୍ଫିଲ୍ଲି (ନାରିକ୍ଷକ) । ପୁଣି ଗୋଟିଏ ପଟେ ତାଙ୍କର ଏ ଦାବି ଯେ, ଆମ ଭୂଇଁରେ ଏ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ଏବଂ ଖାତମୁନ୍

ନବିୟାନଙ୍କ ମକାର ଅଛି । ଏଠାରେ ସେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏଠାରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଇଅଛି । ଆମେ ବିନା କୌଣସି ବାଧା ବିଚାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ ଫିର୍କାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଅଛୁ ଯେ, ସେ ଆସି ଏଠାରେ ହଜ୍ଜ କରିଥାଏ ଓ ମଦିନା ମଧ୍ୟ ଯାଇଥାଏ । ସେହିଭଳି ହଜ୍ରତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ କରିବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏ ଦାବି କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯମାତ୍ ଅହେମଦିୟାକୁ ହଜ୍ଜ କରିବାପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉନାହାନ୍ତି ।

ଯମାତ୍ କଥା ତ' ଗୋଟିଏ ପଟେ ରହିଲା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ କହୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କଲ୍ମା ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ବହୁତ ଖରାପ । ମୁସଲମାନର ଯେଉଁ ସଙ୍ଗା ହଜ୍ରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସ ନିରୁପଣ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ଲା ଇଲ୍ଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ମୁହମ୍ମଦୁର୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯିଏ କଲ୍ମା ପଢ଼ିଥାଏ ସେ ହେଉଛି ମୁସଲମାନ ବରଂ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ରିଫ୍ଠାୟତ୍‌ରେ ଆସୁଅଛି ଯେ, ଯିଏ କେବଳ ଲା ଇଲ୍ଲାହା ଇଲ୍ଲାହ କହିଦିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଆଉ କେହି ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି, ସେ ହେଉଛି ମୁସଲମାନ । ଯମନ୍ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି ତାହା ଫିର୍କା ପରୋସ୍ତ୍ରର ଯୁଦ୍ଧ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ତ ସେମାନଙ୍କର ଏ ଦାବି ଯେ, ଆମେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ କୌଣସି ଫିର୍କା ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଓ ଅପରପକ୍ଷେ ଫିର୍କା ପରୋସ୍ତ୍ର କାରଣରୁ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଅଛି ଓ ପୁଣି ଏତିକି ନୁହେଁ ଦୁଇଦିନ ପୂର୍ବେ ଏହି ସାଉଦୀ ଆରବ ଭିତରେ ଶିହାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମସଜିଦ୍ ବା ଇମାମ୍ ବାରଗାହ୍ ଥିଲା, ତା' ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରାଗଲା । ଫଳତଃ ୨୨ ଜଣ ଲୋକ ମରିଗଲେ ଓ ଅନେକ ଲୋକ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେଲେ । ଅତଏବ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ବିଭ୍ରାଟ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ।

ପୁଣି ଯେଉଁ ସଲ୍ଫି ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଏମାନେ ସାଉଦି ଆରବ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଫୁହାବି ଫିର୍କାର ଚରମପନ୍ଥୀ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଏକଥା ବତାଉଛି ଯେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଓ ଏହି ସ୍ଥାନ, ଯାହାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସବୁ ଫିର୍କାର ଲୋକେ ପବିତ୍ର ମଣ୍ଡଳିତ ଓ ସେଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠିକାର ରାଜାଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ମାନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେଠିକାର ମୁତଫ୍ଫିଲ୍ଲି (ତୃଷ୍ଣି) ଅଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ଫିର୍କାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି ତାହା ଏବେ ବାହାରକୁ ବାହାରୁଛି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର

ଧ୍ୱଜାବାହକ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି, ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ସୁଧାରକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ବିବେଚନା କରୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଗ୍ରବାଦର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚରମପନ୍ଥୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର କୌଣସି ଅନ୍ତ ହିଁ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ଚାଲି ଓ ଚାଲୁଥିବ । ଏହା ହିଁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଉପରେ ବଡ଼ ଆରୋପ । ଆମେ ଜମାତ୍ ଅହେମଦିୟା ଲୋକମାନେ ଏ କଥା କହିଥାଉ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଜମାତ୍ ଅହେମଦିୟା ଉପରେ ଜିହାଦି ହେବାର ଆରୋପ ଲଗାଉଛ ବା Extremist ହେବାର ବା ଉଗ୍ରବାଦୀ ହେବାର ଆରୋପ ଲଗାଉଛ ଏବଂ କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ସଠିକ ମଣୁଛ । ଏହି ସମସ୍ତ ଆରୋପ ଅଭିଯୋଗ ଭୁଲ ଅଟେ । ଯାହା ନା ତ ପବିତ୍ର କୁରାନ୍‌ରୁ ପ୍ରମାଣିତ ଓ ନା ହଦିସ୍‌ରୁ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ନା ଜମାତ୍‌ର ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ମରୁ ଏହାର କିଛି ଆଭାଷ ମିଳିଥାଏ ଯେ ତୁମେ ଏହି ଆପତ୍ତି ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବ ।

ପୁଣି ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣକ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ: ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ସବୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ମୁସଲମାନମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ହାଣକାଟ ହେଉଛନ୍ତି ଓ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକ ମୁଣ୍ଡ କାଟୁଛନ୍ତି, ଏଥି ଯୋଗୁଁ ଆପଣ କାହାକୁ ଅଧିକ ଦୋଷ ଦେବେ ? ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବା ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଲାଭ ପାଇଁ ଏଭଳି କାମ କରୁଛନ୍ତି ?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ହଜ୍ରତ୍ ଅନସ୍ୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ: କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆପଣ ଯଦି ବୁଦ୍ଧିର ବ୍ୟବହାର ନ କରିବେ ଓ ମୋ ଭୁଲ କଥାରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ନିଜ ଭାଇର ମୁଣ୍ଡ କାଟିବେ ତା'ହେଲେ ଦୋଷି ଯେତେମାତ୍ରାରେ Incite କରୁଥିବ, ସେତେମାତ୍ରାରେ ଆପଣ ବି ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥିବେ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଜାତି ବା ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି ବା କୌଣସି ମତେ ଇସ୍ଲାମକୁ ବିରୋଧ କରୁଛି, ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଉକୁସାଉଛନ୍ତି । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟବହାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଦି କୌଣସି ଧର୍ମ ଅଛି ଲୋକମାନେ ଯଦି କୌଣସି ଧର୍ମ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ବା ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ଏହି ଧର୍ମ ହେଉଛି ସତ୍ୟଧର୍ମ ଓ ଏ ଧର୍ମ ଆମ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମୁସଲମାନ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍‌ମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ବର୍ଗ, ୭୫ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରିସାରିଛନ୍ତି ।

ଏପରି ଏକ ସମୟ ଥିଲା, ଯେ ଆମେରୀକାରେ ବହୁତ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଥିଲେ । ଏବେ ଏବେ ଯେଉଁ ସର୍ତ୍ତେ କରାଯାଇଅଛି ଏଥିରେ ବହୁତ ଲୋକ ଏକଥା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ଧର୍ମରେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ । ଧର୍ମକୁ ମାନୁଥିବା

ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ହ୍ରାସ ହୋଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟ ୯୦ ପ୍ରତିଶତ ଥିଲେ, ଏହି ଦୁଇ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୭୦ ପ୍ରତିଶତ ରହିଗଲେଣି । Figure ବତାଇ ଦେଉଛି ଯେ ଧର୍ମରୁ ଦୂରତା ବଢ଼ିଯାଇଛି । ଗତ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଖବରକାଜରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଦେଶରେ ସର୍ଭେ (survey) କରାଯାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ଇସ୍ଲାମ୍ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ବହୁତ ଲୋକ ଏପରି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲେଣି ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ଏବେ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରତିଶତ (percentage) ବହୁତ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ।

ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଯେହେତୁ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ ରହିଥାଏ, ଓ ସେମାନେ ଭାବିଥାନ୍ତି ଯେ ଆମ ଧର୍ମ ହେଉଛି ଠିକ୍ ଏବଂ ଧର୍ମ ରହିବା କଥା । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଗୁଡ଼ିକ ଧର୍ମକୁ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି ଯେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବି ସେହିଭଳି ଶେଷ ହୋଇଉ ଯେଉଁଭଳି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି କେବେ ବି ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁକାଉଛନ୍ତି, ବିଭିନ୍ନ ମୁସଲମାନ ଗୋଷ୍ଠିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼କାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ସେହି (ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧ ଶକ୍ତି) ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି

ହୋଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଏକଥା କହିସାରିଛି । ବିଗତ ଦିନ peace symposium ଅବସରରେ ମୁଁ ଏକଥା କହିଥିଲି ଯେ ISIS ନିକଟରେ କୌଣସି Industry ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିପାରିବେ । ନା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାଇବର୍ଡିଫିକ୍ ରିସର୍ଚ୍ଚରେ Approach ରହିଛି ନା ଏତେମାତ୍ରରେ Sophisticated ବସ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିପାରେ । ନା ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଏତେ ଦୃଢ଼ ରହିପାରେ । କିନ୍ତୁ ଦେଖନ୍ତୁ ISIS ର Economy କେତେ ମଜଭୁତ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛି ? ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ଛଅ ମିଲିୟନ୍ ଡଲାର ସେମାନଙ୍କ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ସେମାନେ ଯେଉଁ Infrastructure ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ Staff ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ବେତନ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେ ସବୁର ଖର୍ଚ୍ଚ ଏକ ମିଲିୟନ୍ ଡଲାର । ବାକିତକ ସେମାନେ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏତେମାତ୍ରରେ ଅର୍ଥରାଶି କେଉଁଠୁ ଆସୁଛି । ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ ସେମାନେ ଇରାନ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଇରାନ ହେଉଛି Established ପୁରୁଣା ଦେଶ । ତା'ର ଏକ Economy ରହିଛି, ତା'ର ଏକ sys-

ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ପୃଷ୍ଠା- ୦୨ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

କାବିଆନର ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ମହିଳା ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଆବଶ୍ୟକ

ଡାଲିମୁଲ୍ ଇସ୍ଲାମ୍ ସିନିୟର୍ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ୍ ଏବଂ ନୁସରତ୍ ଗାର୍ଲସ୍ ହାଇସ୍କୁଲରେ Punjabi, Physical Education, Physics, Mathematics, English, Computer ଏବଂ Hindi ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ମହିଳା ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କିଛି ପୋଷ୍ଟ ଖାଲିଅଛି । ସିଲ୍ସିଲା ନିମନ୍ତେ ସେବା ମନୋଭାବ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖିଥିବା ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନଜାରତ୍ ଦିଘ୍ୱାନଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରି ନିଜ ନିଜର ଆବେଦନ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଦାଖଲ କରିପାରିବେ । ଖାଲିଥିବା ପୋଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକର ବିବରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

- (1) P.G.T (ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଚିତର) Physics
ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଷୟରେ ୫୫% ନମ୍ବର ରଖି ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ ଏବଂ B.Ed ସହିତ କୌଣସି ସରକାରୀ ଅନୁମୋଦିତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଦୁଇ ବର୍ଷର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ ।
 - (2) T.G.T (ଟେନିଂ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଜେନେରାଲ୍ ଲାଇନ୍ ଚିତର)
ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ୫୫% ନମ୍ବର ରଖି ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ ଏବଂ B.Ed ସହିତ କୌଣସି ସରକାରୀ ଅନୁମୋଦିତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତିନି ବର୍ଷର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ (ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ)
 - (3) Computer Teacher
ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ (B.C.A) 55% ନମ୍ବର ରଖିଥିବେ ଏବଂ କୌଣସି ଅନୁମୋଦିତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତିନିବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ । ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ।
 - (4) Physical Education Teacher
ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ (B.P.Ed) ରେ 55% ନମ୍ବର ସହିତ କୌଣସି ଅନୁମୋଦିତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ତିନିବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ ।
- * TET ବା CTET କ୍ୱାଲିଫିଏଡ୍ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ।
 - * ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବୟସ ୨୦ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ଏବଂ ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥିବ । ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ବୟସର ସୀମାରେ ରିହାତି କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରାଯିବ ।
 - * କେବଳ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯିବା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କମିଟିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଓ ମୌଖିକ ଇଂଚରଭୁଏରେ ସଫଳ ହେବେ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନାର ଡାକ୍ତରୀ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବେ ।
 - * Selection ହେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ କାବିଆନରେ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜକୁ କରିବାକୁ ହେବ ।
 - * ଇଂଚରଭୁଏ ପାଇଁ କାବିଆନ ଡାକ୍ତରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାତାୟାତର ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।
 - * ଇଂଚରଭୁଏର ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ବିଷୟରେ ପରେ ଅବଗତ କରାଇ ଦିଆଯିବ ।
 - * ମୁଦ୍ରିତ ଫର୍ମ ଦଫ୍ତର ନଜାରତ୍ ଦିଘ୍ୱାନ ବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣା/Email ରୁ ହାସଲ କରିପାରିବେ ।
 - * ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ସାର୍ଟିଫିକେଟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ (Self Attested) କରି ତାହାର ଅବିକଳ ନକଲ ନଜାରତ୍ ଦିଘ୍ୱାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଘୋଷଣାର ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
 - * ଜୀବିକା ଭତ୍ତା (Allowance) ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ E-mail ଏବଂ ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଗୁଡ଼ିକରେ ଅର୍ପିତ୍ ସମୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ।

ନଜାରତ୍ ଦିଘ୍ୱାନ ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାବିୟାନ୍
ଜିଲ୍ଲା- ଗୁରୁଦାସପୁର, ପିନ୍-୧୪୩୫୧୬
ଫୋବାଇଲ୍:-୦୯୬୮୨୬୨୭୫୯୨, ୦୯୬୮୨୫୮୭୭୧୩
ଅର୍ପିତ୍ ଫୋନ୍ ନଂ- ୦୧୮୭୨-୫୦୧୧୩୦
Email: diwan@qadian.in
(ନାଜିର୍ ଦିଘ୍ୱାନ, ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାବିୟାନ୍)

ନୂରୁଲ୍ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିଭାଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଏହି ଦେୟମୁକ୍ତ ନଂ ରେ ଫୋନ କରି ଆପଣମାନେ ମୁସଲିମ୍ ଯମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିପାରିବେ ।
ଦେୟମୁକ୍ତ ନଂ: ୧୮୦୦ ୧୦୩ ୨୧୩୧
ସମୟ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକାଳ ୮:୩୦ ରୁ ରାତି ୧୦:୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଛୁଟି ରହିବ)

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ତ, ଅଂଚ, ଅଂଚ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ପଢ଼ିନେବେ ।

ଦୁଇସ୍ ନବତ୍ତ୍ୱ ସଂଆସ

“ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟତର କରିଦିଏ”

(ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)*

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)

“ଇସ୍ଲାମ୍ ହକିକି ମାରେଫତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାର ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ”

(ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୩୪୪)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Muhammad Naimul Haque & Family, Jamat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)*

ହଜ୍ଜରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍-ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ

“ଆମ ଇବାଦତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନାରେ ଉନ୍ନତି ହିଁ ଆମକୁ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରିବ । ସୁତରାଂ ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ସମସ୍ତ ନିଜାମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।”

(ଖୁତ୍ବା ସୁମା: ପ୍ରକତ ୨୭ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୭)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Hawa Bibi & Family, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)*

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)

“ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପୋଷରେ ତୁମର ମାମଲା ସଫା ନ ରହିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମାମଲା ସଫା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ”

(ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୪୦୭)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Faiza Noor, D/o- Dr. Manzoor Hussain Sb, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)*

<p>EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor : Maqsood Ali Khan Mob : (+91) 9437128786 e-mail : odiabadar@gmail.com</p>	<p>REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750</p> <p>ସାପ୍ତାହିକ ବଦର Weekly BADAR Qadian କାଦିଆନ Dist: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516</p> <p>Postal Reg. No.GDP-40/2020-2022 Vol.6 Thursday 02 Sep 2021 Issue No. 35</p>	<p>MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile. : +91 99153 79255 e-mail : managerbadarqnd@gmail.com</p>
--	---	---

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.575/- (Per Issue:Rs.10/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ସମ୍ପାଦନା ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ମୁନିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କ୍ ଜର୍ନାଲ୍ ଗଣ୍ଡ - (ମଇ ଜୁନ୍ ୨୦୧୫)

ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ତାଜା ମୁରୋପ ଗଣ୍ଡ (ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୯)ର ରିପୋର୍ଟ ଗତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି । ଅଲ୍-ହୁଜୁରୁଲ୍-ଫୁଲ୍-ଫୁଲ୍ ଏବେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାରୁ ୨୦୧୫ ମସିହାର ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଗଣ୍ଡର କୌଣସି ତାଜା ରିପୋର୍ଟ ହସ୍ତଗତ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଗତ ରିପୋର୍ଟ ଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରିନାହିଁ ତାହା ଏଥିରେ ସାମିଲ କରାଯିବ । ତାଜା ରିପୋର୍ଟ ହସ୍ତଗତ ହେବାରେ ପୂର୍ବ ରିପୋର୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ରୋକି ଦିଆଯାଇ ତାଜା ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ । (କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ)

୨୫ ମଇ ୨୦୧୫ (ସୋମବାର)
ରିପୋର୍ଟର ବଳକାଅଂଶ
ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସମୟରେ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରୁଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଲମ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଛୋଟ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ସାକ୍ଷାତକାର କରିବାକୁ ଆସିଥିବା । ଏହି ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନେ ଜର୍ନାଲର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଜମାତଗୁଡ଼ିକରୁ ଆସିଥିଲେ ।

CALW, SOEST, RADOLFZELL, BURSTADT, NORTHEIM, NIDDA, NIEDERHAUSEN, KOBLENZ, DUSSELDORM, ALTMANN, HANAU, OSNABRUCK, RENNINGEN, HOFHEIM, FREINSHEIM, USINGEN, WURZBURG, GODDELAU, DORTMUND, AALEN, ERFELDEN, MANHEIN, PADERBORN ଯମାତରୁ ଆସିଥିଲେ ।

କିଛି ଯମାତଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହି ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଅତିକ୍ରମ କରି ନିଜ ପ୍ରାୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାପାଇଁ ଏଠାରେ ପହଂଚିଥିଲେ । କାସିଲରୁ ଆସିଥିବା ଫ୍ୟାମିଲିଗୁଡ଼ିକ ୧୮୦ କିଲୋମିଟର ଏବଂ Dusheldorf ରୁ ଆସିଥିବା ଫ୍ୟାମିଲିଗୁଡ଼ିକ ୨୩୦ କିଲୋମିଟର ରାଷ୍ଟ୍ରା ଅତିକ୍ରମ କରି ଏଠାରେ ଆସି ପହଂଚିଥିଲେ ।

ସାକ୍ଷାତକାରର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଦ୍ଵିପ୍ରହର ଦିନ ୨ଟାରେ ସରିଲା ତା'ପରେ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ଜୋହର୍ ଏବଂ ଅସର ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମସଜିଦ୍ରେ ଥିବା ହଲ୍ ଭିତରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ।

ନମାଜ ଯନାଜାଃ ହାଜିର୍ ଓ ଗାଏବ୍ (ଉପସ୍ଥିତ ଏବଂ ଅନୁପସ୍ଥିତ)

ନମାଜ ପାଠ ପୂର୍ବରୁ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ହାଜିର୍ ଯନାଜାଃ ଏବଂ ଛଅଜଣ ଲୋକଙ୍କର

ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ପଢ଼ାଇଲେ ।
ନମାଜ ଯନାଜାଃ ହାଜିର୍

୧. ମୁକରମ୍ କାଜି ତାହେର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ (ମାରବୁର୍ଗ ଜର୍ମାନୀ) ମରହୁମ୍ ୨୦ ମଇ ୨୦୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ୬୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ଦେହ ତ୍ୟାଗ କଲେ । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍** । ମରହୁମ୍ଙ୍କୁ ଜର୍ମାନୀରେ ୧୩ ବର୍ଷ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ରିସ୍ତାନାତା ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ଅବସର ମିଳିଛି । ଏହି ସିଲ୍ସିଲାର ପ୍ରଶିକ୍ଷ ଜ୍ଞାନୀ କାଜି ମୁହମ୍ମଦ୍ ନଜିର୍ ସାହେବ୍ ଲାଏଲ୍ ପୁରିଙ୍କର ସେ ଭଣଜା ଥିଲେ । ମରହୁମ୍ ମୁସା ଥିଲେ ।

୨. ମୋକରମ୍ ଅଜିଜ୍ ବେଗମ୍ ସାହିବା (ପତ୍ନୀ ମୋକରମ୍ ଚୌଧୁରୀ ଅବଦୁଲ୍ ହକ୍ ସାହେବ୍, ଭ୍ରାମସ୍ଵାର୍ଥ୍ ଜର୍ମାନୀ) ମରହୁମାଙ୍କର ୨୩ ମଇ ୨୦୧୫ ଦିନ ୭୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍** । ମରହୁମା ମୋକରମ୍ ଶହବାଜ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସନଅତ୍ ଓ ତିଜାରତ୍ ଲୋକାଲ୍ ଇମାରତ୍ ଭ୍ରାମସ୍ଵାତ୍ଵକ୍ ମାତା ଥିଲେ ।

ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍

(୧) ମୋକରମା ରିଜ୍ଝାନୀ ପରଫୁନ୍ ସାହିବା (ପତ୍ନୀ ମୋକରମ୍ ନଜମ୍ ଅହମଦ୍ ସନ୍ତୁ ସାହେବ୍, ପ୍ରେମକୋଟ୍, ଜିଲ୍ଲା ହାଫ୍-ଜାବାଦ୍) ମରହୁମାଙ୍କର ୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୫ ଦିନ ୪୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅକାଳ ବିୟୋଗ ହେଲା । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍** । ମରହୁମା ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦର୍ ଲଜନା ପ୍ରେମକୋଟ୍ ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ସେ ମୁସିୟା (ଅର୍ଥାତ୍ ଓସିୟତ୍) କରିଥିଲେ ।

(୨) ମୋକରମା ଫତ୍ତହ୍ ଖାତୁନ୍ ସାହିବା (ପତ୍ନୀ ମୋକରମ୍ ଖୁଦାୟାର୍ ସାହେବ୍ ମରହୁମ୍ ଅଫ୍ ଚକ୍ ୩୫ ଶୁମାଲି ସର୍ଗୋଧା) ମରହୁମା ୨୩ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୧୫ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍** । ମରହୁମା ମୁସିୟା ଥିଲେ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଦ୍, ଦୟାଲ୍,

ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ, ପୁଣ୍ୟବତୀ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାବାନ ମହିଳା ଥିଲେ ।

(୩) ମୋକରମ୍ ଜମାଲ୍ ଦୀନ୍ ସାହେବ୍ (ସୁପୁତ୍ର ମୋକରମ୍ ଖୁଦା ବଖ୍ଶ୍ ସାହେବ୍ ମରହୁମ୍ କାଲାସୁଆଲା ତହସିଲ୍ ପସରୁର୍ ଜିଲ୍ଲା ସିଆଲକୋଟ୍) ୨୮ ଏପ୍ରିଲ୍ ୨୦୧୫ ଦିନ ୮୮ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍** । ସ୍ଵର୍ଗତ ଜଣେ ବିଶ୍ଵ ଏବଂ ସିଲ୍ସିଲା ପାଇଁ ଦରଦ ରଖିଥିବା ପୁଣ୍ୟବନ୍ଧୁ ଓ ନିଷ୍ଠାପର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

(୪) ମୋକରମା ସାଜ୍-ଦାଃ ପରଫୁନ୍ ସାହିବା (ପତ୍ନୀ ମୋକରମ୍ ବେଶାରତ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ କଲାସୁଆଲା ଜିଲ୍ଲା ସିଆଲକୋଟ୍) ମରହୁମା ଦୁଇବର୍ଷ ଅସୁସ୍ଥ ରହିବା ପରେ ୧୨ ଏପ୍ରିଲ୍ ୨୦୧୫ ଦିନ ୪୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍** । ମରହୁମା କାଲା ସୁଆଲା ଜିଲ୍ଲା ସିଆଲକୋଟ୍ରେ ସଦର୍ ଲଜନା ଭାବରେ ଦୀର୍ଘ ଦୀନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ମରହୁମା ମୁସିୟା ଥିଲେ ଏବଂ ଜମାତି କାମ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁଥିଲେ ।

(୫) ମୋକରମ୍ ହଫିଜ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ (ସୁପୁତ୍ର ଶଫି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ୍, ରବଫ୍) ୨୧ ମଇ ୨୦୧୫ ଦିନ ୬୬ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଛି । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍** । ସେ ବେହେଶ୍ତି ମକ୍ଦାରାଃ ରବଫ୍ଠାର କାରକୁନ୍ (କର୍ମଚାରୀ) ଥିଲେ ଏବଂ ଦାରୁଲ୍ ସଦର୍ ରବଫ୍ଠାରେ ଚୁକ୍-ଫ୍ଠେଲ୍ ଅପରେଟର ଭାବରେ କାମ କରୁଥିଲେ ।

(୬) ମୋକରମା ବଶିରାଁ ବେଗମ୍ ସାହିବା (ପତ୍ନୀ ମୋକରମ୍ ଚୌଧୁରୀ ଅବଦୁଲ୍ ଲତିଫ୍ ସାହେବ୍ ରୋନ୍-ହାଏମ୍, ଜର୍ମାନୀ) ମରହୁମାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ୭ ମଇ ୨୦୧୫ ଦିନ ଜର୍ମାନୀରେ ଦେହାନ୍ତ ହେଲା । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହେ ରାଜେଉନ୍** । ସେ ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ସାହାବି ହଜୁରତ୍ ମିଆଁ ଦୀନ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ୍ ର:ଅଙ୍କ ଝିଅ ଥିଲେ ଏବଂ ମୋକରମ୍ ଗୁଲାମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଖ୍ଠର ସାହେବ୍ ପୂର୍ବତନ ନାଜିର୍ ଆଲା ସଦର୍ ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହେମଦିୟାକ୍ ଝିଆରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୋକରମ୍ ଶାହାଦ୍ ଲତିଫ୍ ଅଞ୍ଜୁମ୍ ସାହେବ୍ ସଦର୍ ଜମାତ୍ ରୋନ୍ ହାଏମ୍ ଆସିଷ୍ଟାନ୍ଟ ନ୍ୟାଶ୍ଵାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜିଆଫତ୍ ଭାବରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି । ମରହୁମା ମୁସିୟା ଥିଲେ ।

ନମାଜ ଯନାଜାଃ ପାଠ ପରେ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ମସଜିଦ୍ରେ ଥିବା ହଲ୍ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ ଓ ସେଠାରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ତକ୍ରିବେ ଆମାନ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ।

ତକ୍ରିବେ ଆମାନ୍

ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୨୪ ଜଣ ପୁଅ ଓ ଝିଅ ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରିମ୍ ର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆୟତ ଶୁଣିଲେ ଓ ଶେଷରେ ଦୁଆ କରାଇଲେ ।

ଅଜିଜ୍ ଆଜାନ୍ ମେହମୁଦ୍, ଅଜିଜ୍ ଶାୟାନ୍ ଅହମଦ୍, ଅଜିଜ୍ ତଫ୍ଠିର୍ ଅହମଦ୍, ଅଜିଜ୍ କାହିର୍ ଅହମଦ୍, ଅଜିଜ୍ ସଫ୍ଠିର୍ ଅହମଦ୍ ଜାଫ୍ଠେଦ୍, ଅଜିଜ୍ ଫଠିର୍ ଜକରିୟା, ଅଜିଜ୍ ଖାକାନ୍ ରଶିଦ୍, ଅଜିଜ୍ ରାଶା ଫରହାନ୍ ଅହମଦ୍, ଅଜିଜ୍ ଇବ୍ତସାମ୍ ଖାନ୍, ଅଜିଜ୍ ଜାହିର୍ ନଦୀମ୍ ଭଜି, ଅଜିଜ୍ ଅହସନ୍ ଅଫ୍-ଜାଲ୍, ଅଜିଜ୍ ଜଶାନ୍ ଅହମଦ୍ ଏବଂ ଅଜିଜ୍ ତୌକିଲ୍ ଅହମଦ୍ ।

ଅଜିଜାଃ ତାବିର୍ ନାସିର୍ ତୋଗର, ଅଜିଜାଃ ମନାଲ୍ ହବିବ୍, ଅଜିଜାଃ ଗୁଲ୍ ତାନାଶା ଖାନ୍ ଜାଫ୍ଠେଦ୍, ଅଜିଜାଃ ସତ୍ଠ୍ଠ୍ ତାହିର୍, ଅଜିଜାଃ ଇଲିୟିନ୍ ଅହମଦ୍, ଅଜିଜାଃ ରିଦା ଅହସନ୍, ଅଜିଜାଃ ଅଦିବାଃ ଅହମଦ୍, ଅଜିଜାଃ ଫଠିହା ଶହ୍-ଜାଦ୍, ଅଜିଜାଃ ଶାଫିୟା ଅଫ୍-ଜଲ୍ ଏବଂ ଅଜିଜାଃ ଗଜାଲା ଶାଦ୍ ।

ତକ୍ରିବେ ଆମାନ୍ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ପିଲା ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଗୋଟରେ ଦରଖାଷ୍ଟ କଲେ ଯେ, ହେ ମୋର ପ୍ରାୟ ଆକା! ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ହାତ ବୁଲାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହର ସହିତ ସେହି ପିଲାଟିର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ନିଜର ପବିତ୍ର ହସ୍ତକୁ ରଖିଲେ ଏହିପରି ସେହି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପିଲାଟି ହଜୁରଙ୍କ ଦୁଆ ର ଭଣ୍ଡାରକୁ ନିଜ ସାଥିରେ ନେଇ ବିଦାୟ ହେଲା ।

ତା'ପରେ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ଜୋହର୍ ଏବଂ ଅସର ନମାଜ ଜମା କରି ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ ପରେ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

DIE ZEIT News Paper ର ପ୍ରତିନିଧିକ୍ ସହିତ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକାର

ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ୫:୩୦ ମିନିଟ୍ରେ ହଜୁର ଅନୁରୁଦ୍ଧ ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା- ୦୯ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...